

VAIKUTE

Toimintaa 17–22-vuotiaille Kannelmäen seurakunnassa

Valtteri Jauhiainen ja Reetta Väkiparta

Opinnäytetyö, syksy 2009

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Diak Etelä, Helsinki

Sosiaalialan koulutusohjelma

Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto

Sosionomi (AMK) +

kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Jauhiainen, Valtteri & Väkiparta, Reetta. VAIKUTE. Toimintaa 17–22-vuotiaille Kannelmäen seurakunnassa. Helsinki, syksy 2009, 54 s., 7 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Etelä Helsinki. Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyö on työelämälähtöinen kehittämishanke. Kannelmäen seurakunnan nuorisotyön ja nuorille aikuisille tarkoitettujen toiminnan väliin jää 17–22-vuotiaiden ikäryhmä, jolle ei ole erikseen järjestetty toimintaa aikaisemmin. Kannelmäen seurakunnan nuorisotyön tiimi sekä allekirjoittaneet kokivat tarpeelliseksi järjestää toimintaa heille. Keskeisinä tavoitteina oli luoda toimintamuoto Kannelmäen seurakuntaan, joka tavoittaisi täysi-ikäiset nuoret ja toimisi linkkinä nuorisotyöstä nuorten aikuisten toimintaan.

Teoreettisina lähtökohtina opinnäytetyölle toimivat kirkon jäsenyyttä ja nuorten aikuisten ikäryhmää määrittelevät teokset ja tutkimukset. Käsittelemme myös ryhmän muodostumisen teoriaa sekä esittelemme Kannelmäen seurakunnan nuorten ja nuorten aikuisten toimintaa.

Mainostimme alkavaa toimintaa eri tavoin, minkä tuloksena 19:stä 17–22-vuotiaasta muodostui VaikuTe-ryhmä. Ryhmä kokoontui kevään 2009 aikana 10 kertaa ja kokoontumiskertojen sisältö suunniteltiin yhdessä ryhmäläisten kanssa. Toimintaa ohjasivat yhteisöllisyyden ja yhteisvastuullisuuden sekä hengellisen elämän ja seurakuntayhteyden tukemisen periaatteet.

Toimintaa arvioitiin pyytämällä palautetta osallistuneilta, työelämän ohjaajaltamme sekä arvioimme toiminnan onnistumista myös itse. VaikuTe-toiminta osoittautui tarpeelliseksi sekä ryhmään osallistuneiden että työelämän ohjaajamme mielestä. Mielestämme toiminta onnistui ja oli tavoitteiden mukaista. VaikuTe-toiminta jatkuu osana Kannelmäen seurakunnan toimintaa syksyllä 2009.

Asiasanat: nuoret, nuoret aikuiset, kirkon nuorisotyö, spiritualiteetti, seurakunta, kirkko, kehittämishankkeet

ABSTRACT

Jauhiainen, Valtteri and Väkiparta Reetta

Activities for young adults in a parish in Kannelmäki, Helsinki.

54 p., 7 appendices. Language: Finnish. Helsinki, Autumn 2009.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

This thesis is a work life oriented development project. The purpose was to create parish activities for young adults aged 17 to 22 in an Evangelical-Lutheran parish in Kannelmäki, Helsinki. The Kannelmäki parish offers activities for youth and young adults, but there is a gap in the ages 17 to 22. We set out to create activities for this specific target group. The most important aim was to find ways to involve young adults and also to establish a link from youth activities to young adults' activities.

The theoretical basis of the thesis is the main theories and studies on young adults and Evangelical-Lutheran parish congregants. We also discuss group formation and introduce the activities of youth and young adults in the Kannelmäki parish.

We advertised the up-coming activities in several ways. The result was a group of 19 young adults aged 17 to 22 called VaikuTe. The group met ten times altogether during spring 2009 including a camping weekend. The contents of the meetings were planned together with the group members. The main principles were sense of community, joint liability, spirituality and connecting to the parish.

The activities were evaluated by collecting feedback from the group participants and our own working life instructor; we also evaluated the activities ourselves. These evaluations revealed that it was important and relevant to arrange this kind of activities for young adults. These activities can help young adults feel more involved in their parishes. The VaikuTe group will continue to function during autumn 2009 as part of the Kannelmäki parish activities.

Keywords: youth, young adults, church youth work, spirituality, parish, church, development project

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 NUORET JA NUORET AIKUISET KIRKOSSA	8
2.1 Kirkon perustehtävä	8
2.2 Kirkon nuorisotyö.....	8
2.3 Kannelmäen seurakunnan nuorisotyö	9
2.4 Kirkon nuorten aikuisten työ	10
2.5 Kannelmäen seurakunnan nuorten aikuisten toiminta	10
3 VARHAISAIKUISET	12
3.1 Varhaisaikuisen elämänvaihe.....	12
3.2 Varhaisaikuisen suhde uskoon, kirkkoon ja hengellisyyteen	13
4 RYHMÄTOIMINTA.....	15
5 VAIKUTE-TOIMINTA	17
5.1 Lähtökohdat ja tavoitteet	17
5.2 Toiminnan suunnittelu	18
5.3 VaikuTe-toiminnan periaatteet.....	19
5.3.1 Yhteisöllisyys ja yhteisvastuu.....	19
5.3.2 Spiritualiteetin ja seurakuntayhteyden tukeminen	20
5.3.3 VaikuTe-toiminnan pelisäännöt.....	21
6 VAIKUTE-TOIMINNAN KOKOONTUMISKERTOJEN SISÄLLÖT	22
6.1 Suunnittelupalaveri 22.1.2009	22
6.2 Ensimmäinen kokoontuminen 3.2.2009	23
6.3 Peli-ilta 17.2.2009.....	24
6.4 Kokkausilta 10.3.2009	25
6.5 Joogaan tutustuminen 31.3.2009	26
6.6 Metallimessu Olarin kirkossa 3.4.2009	27
6.7 Vanhainkodeissa laulaminen 4.4.2009	27
6.8 Hiljentyminen: Meditaatio ja rukous 7.4.2009	28
6.9 Telttaleiri Korpilahdessa 18.–19.4.2009	29
6.10 Tutustuminen Kannelmäen nuorten aikuisten toimintaan 20.4.2009	31
6.11 Viimeinen kerta ja palautteiden kerääminen 20.5.2009	32
7 ARVIOINTI.....	33

7.1 Toimintaan osallistuneiden palaute	33
7.2 Työyhteisön palaute	35
7.3 Omat kokemukset	36
8 YHTEENVETO.....	37
8.1 Johtopäätökset ja kehittämissuositukset.....	37
8.2 Toiminnan tulevaisuus.....	38
8.3 Oma opinnäytetyöprosessi ja ammatillinen kasvu.....	39
LÄHTEET.....	41

LIITE 1: VaikuTe-toiminnan aikataulu

LIITE 2: Ilmoitus Kirkko & kaupunki -lehdessä ja internet-sivuilla

LIITE 3: Leirin turvallisuusasiakirja

LIITE 4: Leirikirje

LIITE 5: Leirin tietolomake

LIITE 6: Telttaleirin ohjelma

LIITE 7: Loppukysely

1 JOHDANTO

Rippikoulun ja isostoiminnan suosio on säilynyt vahvana jo vuosia ja se jopa kasvaa joissain seurakunnissa. Suuri haaste on, miten seurakuntayhteys säilyisi sen jälkeen, kun nuoret kasvavat nuoriksi aikuisiksi. Mikä on se asia joka vie-raannuttaa tulevaisuuden aktiiviseurakuntalaiset kirkon toiminnasta, ja mikä saisi heidät pysymään mukana? Nuorten aikuisten työhön on panostettu viime vuosina entistä enemmän, mutta osallistujamäärä laskee silti. Suomen seurakunnissa nuorten aikuisten ryhmät tavoittivat vain 0,36 prosenttia kaikista Suomen 19–30-vuotiasta vuonna 2007. Miten kirkko löytäisi paikkansa nuorten aikuisten elämässä? (Niemelä 2006b, 385; Kirkon tilastollinen vuosikirja 2007, 2008, 75; Karvonen & Liljendahl 2005, 312.)

Itse olemme olleet Kannelmäen seurakunnan toiminnassa mukana omasta rippikoulustamme lähtien. Kasvettumme niin sanotusti ulos seurakunnan nuorisotoiminnan piiristä seuraava luonteva askel olisi ollut siirtyminen nuorten aikuisten ryhmään. Kuitenkin nuorten aikuisten toimintaan osallistuvat seurakuntalaiset olivat, ja ovat vieläkin, vanhempaa ikäluokkaa ja täysin eri elämäntilanteessa, kuin juuri 18 vuotta täyttänyt nuori. Vielä maailmankuvaansa hahmottavalle aikuistuvalla seurakuntalaiselle ei tunnu löytyvän luontevaa paikkaa seurakunnassa.

Opiskelumme alkuvaiheesta, vuodesta 2006 lähtien olemme työskennelleet Kannelmäen seurakunnan nuorisotyössä tuntityöntekijöinä. Olemme havainneet työssämme aktiivisten nuorten lähtemisen pois seurakunnan toiminnasta kun he tulevat täysi-ikäisiksi. Sama huolenaihe on ollut jo vuosia muillakin seurakunnan työntekijöillä. 17–22-vuotiaat aktiiviset seurakuntanuoret ovat kertoneet kaipaavansa jonkinlaista toimintaa juuri heidän ikäisilleen.

Päätimme alkaa täyttää nuoris- ja nuorten aikuisten työn väliin jäävää tyhjiötä järjestämällä kehittämishankkeena toimintaa kyseiselle ikäryhmälle. Tästä syntyi idea koota ryhmä nykyisistä ja entisistä seurakuntanuorista, iältään 17–22 vuotta. Joulukuussa 2008 aloitimme mainostus- ja tiedotuskampanjan mahdoli-

sen ryhmän perustamisesta ja se tuotti tulosta. Seitsemän henkilöä ilmoitti kiinnostuksensa ja myöhempien kokoontumiskertojen myötä ryhmään liittyi vielä 12 henkilöä mukaan. Näistä 19 henkilöstä muodostui VaikuTe-ryhmä.

VaikuTe-ryhmä tarkoittaa varhaisaikuisten toimintaa, joka keksittiin yhdessä ryhmään osallistuvien kanssa. Varhaisaikuisen käsitettä käytämme sen vuoksi, että 17–22-vuotiaat eivät koe olevansa enää nuoria, eivätkä aivan vielä seurakunnan määrittelemiä nuoria aikuisiakaan. Monet ikäryhmään kuuluvat asuvat vielä kotona, eivät välttämättä opiskele korkeakoulussa, eivätkä elä vakituisessa parisuhteessa. Usean yli 22-vuotiaan maailmaan taas nämä asiat kuuluvat olennaisesti. Ikäryhmää kuvaavan käsitteen löytäminen osoittautui yllättävän vaikeaksi. Varhaisaikuiset-termi erottaa kyseisen ikäryhmän seurakunnan nuorista ja ennen kaikkea nuorten aikuisten ikäryhmästä.

2 NUORET JA NUORET AIKUISET KIRKOSSA

2.1 Kirkon perustehtävä

Toteuttaakseen kirkon tehtävää seurakunnan tulee huolehtia, että kirkon jäsenet pääsevät osallisiksi kirkon pyhistä toimituksista sekä seurakunnan tarjoamista palveluista ja toiminnasta. Seurakunnan tulee järjestää jumalanpalveluksia ja toimittaa sakramentteja sekä huolehtia muista kirkollisista toimituksista. Tehtävinä ovat myös huolehtia kristillisestä kasvatuksesta ja opetuksesta, sielunhoidosta, diakoniasta, lähetystyöstä sekä levittää kristillistä sanomaa niille, jotka eivät sitä ole vielä kuulleet. Kirkollisten toimituksien ja palveluiden välityksellä kirkko tarjoaa seurakuntajäsenilleen eväitä elämänsä eri vaiheisiin. (Komulainen ym. 2005, 14, 95, 151.)

2.2 Kirkon nuorisotyö

Nuorisotyö jakautuu seurakunnissa varhaisnuorten ja nuorten toimintaan. Varhaisnuorisotyö on suunnattu alakouluikäisille ja nuorisotyö alkaa rippikoulusta, joka yleensä käydään sinä vuonna, kun nuori täyttää 15 vuotta. Rippikoulut ovat tavoittaneet viimeisen 30 vuoden ajan melkein 90 prosenttia 15-vuotiaista. (Komulainen ym. 2005, 28, 31; Kirkon tilastollinen vuosikirja 2007 2008, 114.)

Rippikoulun jälkeiseen nuorisotoimintaan osallistuu kolmannes rippikoulun käyneistä, esimerkiksi isostoimintaan. Isostoimintaan osallistutaan usein, varsinkin silloin kun rippikoulukokemukset ovat olleet positiivisia. Isostoiminta toimii porttina nuoren hengelliselle kasvulle ja se sitoo usein nuorta seurakunnan muuhunkin toimintaan. Seurakunnan nuorisotyö tarjoaa nuorille monenlaista ohjelmaa. Nuoret voivat toimia varhaisnuorten kerhonojajina, kokoontua yhteisiin illanviettoihin, raamattupiireihin tai musiikkihetkiin. Nuorten avoimet illat ovat tärkeitä ja niihin on helppo osallistua myös niiden, jotka eivät käy muissa seurakunnan toiminnoissa. Avoimissa nuortenilloissa tarjotaan mahdollisuus vapaaseen yhdessäoloon ja erilaisten pelien pelaamiseen seurakunnan tiloissa.

(Niemelä 2007, 117; Karvonen & Liljendahl 2005, 312; Komulainen ym. 2005, 35–36.)

2.3 Kannelmäen seurakunnan nuorisotyö

Kannelmäen seurakunta on ollut itsenäinen seurakunta vuodesta 1966. Se koostuu Etelä-Kaarelan alueesta, johon kuuluvat Kannelmäki, Hakuninmaa, Maununneva ja Malminkartano. Seurakunta on yksi Helsingin suurimmista, jossa oli jäseniä 17 107 vuoden 2008 lopussa. Alueen asukkaista kirkkoon kuuluu 66,5 prosenttia. Suurin ikäryhmä seurakunnassa on 40–64-vuotiaat. Kannelmäen seurakunta haluaa palvella seurakuntalaisiaan heidän eri elämäntilanteissaan. (Kannelmäen seurakunta i.a; Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2008, 10.)

Kannelmäen seurakunnan nuorisotyössä on viikoittain omaa toimintaa varhaisnuorille ja nuorille. Varhaisnuorten toimintaan sisältyy sählyn pelaamista, tyttö- ja poikakerhoja, leirejä ja viikoittain toimivaa avoimien ovien periaatteella olevaa yhdessäoloa. Seurakunnan työntekijät tekevät yhteistyötä alueen koulujen kanssa pitämällä kouluissa hartauksia, aamunavauksia sekä järjestämällä heille jumalanpalveluksia. (Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2007, 5.)

Nuorille järjestetään toimintaa nuorisotila Nurkassa, jossa viikoittain pidetään avoimia ovia, Kartsakirkko eli nuorten oma jumalanpalvelushetki, musiikkitoimintaa sekä leirejä. Rippikoulu tavoittaa noin 200 nuorta joka vuosi. Rippileireillä toimii vapaaehtoisia isosia, jotka ovat käyneet vuoden kestoisen isoskoulutuksen. Koulutukseen osallistuu keskimäärin 80 samana vuonna rippikoulun käyntyttä nuorta, heistä noin 60 nuorta suorittaa koulutuksen kokonaan. Vuonna 2008 isoskoulutuksesta tuli kaksivuotinen. (Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2007, 5–6; Kannelmäen seurakunta i.a; Sirkiä 2008, 12.)

Rippileireillä on myös toiminut useita vuosia täysi-ikäisiä apuohjaajia eli appareita, jotka ovat entisiä isosia. Appareille virallista koulutusta on järjestetty syksystä 2007 lähtien heidän toimenkuvansa selkiyttämiseksi. (Sirkiä 2008, 5–12.)

2.4 Kirkon nuorten aikuisten työ

Perinteisesti kirkossa nuorilla aikuisilla tarkoitetaan 20–29-vuotiaita. Nuorten aikuisten ikäryhmää on joissain yhteyksissä myös laajennettu 39 ikävuoteen asti, sillä nuoruusikä on pidentynyt, työelämään siirrytään yhä myöhemmin ja perheen perustamisikä nousee. Nuorten aikuisten ikävaiheeseen kuuluu usein opintojen aloittaminen, ja monet lähtevät pois kotipaikkakunnaltaan. Seurakunnan toiminta uudella paikkakunnalla voi olla monille väylä uusiin sosiaalisiin kontakteihin. Seurakunnissa on tarjolla erilaisia toimintoja kuten iltatilaisuuksia, pienryhmiä, retkiä, leirejä ja kuoroja. (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 9; Komulainen ym. 2005, 36.)

Helsingin seurakuntayhtymän lähes jokaisessa suomenkielisessä seurakunnassa oli nuorten aikuisten työstä vastaava työntekijä vuonna 2004. Nuorten aikuisten työtä tehdään yleensä jonkin toisen työmuodon ohella, koska aika ja resurssit ovat rajallisia. Työ koetaan tärkeäksi ja ajankohtaiseksi, mutta samalla osittain turhauttavaksi, sillä nuoria aikuisia tavoitetaan niin kehnosti. Monet nuoret aikuiset kokevat, että seurakunnalla ei ole heille annettavaa ja sen takia he miettivät kirkosta eroamista. Vuonna 2004 Helsingin seurakunnista eronneista liki 70 prosenttia oli nuoria aikuisia (18–39-vuotiaita). Nuorten aikuisten toiminnan ja vaikutusmahdollisuuksien edistämiseksi on perustettu vuonna 1999 Nuorten aikuisten vaikuttamisryhmä (NAVI), jotta koko kirkon tasolla haasteseen voitaisiin puuttua. (Petterson 2006, 77–78; Komulainen ym. 2005, 37; Majamäki ym. 2006, 4,8.)

2.5 Kannelmäen seurakunnan nuorten aikuisten toiminta

Nuorten aikuisten toiminta aloitettiin Kannelmäessä syksyllä 2003 ja toiminta siirrettiin vuonna 2007 nuorisotyöstä aikuistyön piiriin. Perusteena toiminnan siirtämiselle oli se, että nuoret aikuiset eivät kokeneet olevansa nuorisotyön jatke, vaan osa aikuistyötä. Toinen tavoite siirtämisellä oli saada lisää työntekijäresursseja toiminnan järjestämiselle. Nuorten aikuisten toiminta hakee muotoaan ja sitä pyritään kehittämään kokoajan. Nuorten aikuisten ikäryhmään kuulu-

vat saavat tulla mukaan toimintaan milloin vain, ja omia ideoita ja taitoja saa tuoda mukanaan. Nuorten aikuisten työstä vastaavat pastori Nina Rajamäki ja diakonissa Heli Salo. Nuorille aikuisille on tarjolla muun muassa teemailtoja, joissa keskusteluaiheet vaihtelevat joka kerta, Virtaa välillämme - parisuhdepäiviä, pelivuoroja sekasählyssä sekä erilaisia messuja. Tarkoitus on, että kokoontumisiin olisi helppo tulla ja aiheet olisivat helposti lähestyttäviä ja mielenkiintoisia. (Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2007, 9; Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2008, 7; Kannelmäen seurakunta i.a; Nina Rajamäki, henkilökohtainen tiedonanto 29.7.2009; Jukka Pakarinen, henkilökohtainen tiedonanto 12.8.2009.)

Keväällä 2008 teemailtoja pidettiin kerran kuussa Etsijöiden ehtoollinen - nimisten messujen yhteydessä. Syksyllä 2008 teemailtoja pidettiin joka toinen maanantai Kannelmäen kirkolla, sillä nuorten aikuiset esittivät toiveen iltojen lisäämisestä. Keväällä 2009 teemaillat ovat jatkuneet ja aiheet ovat etukäteen sovittuja nuorten aikuisten ryhmän kanssa. (Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2007, 9; Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2008, 7; Nina Rajamäki, henkilökohtainen tiedonanto 29.7.2009.)

Nuorten aikuisten toiminnan alussa osallistujat olivat noin 30 vuoden ikäisiä, ja heistä tuli hyvin tiivis yhteisö. Muutama vuosi sitten osallistujat alkoivat pikkuhiljaa vaihtua. Tällä hetkellä nuorten aikuisten tapaamisissa käy noin 5–10 henkilöä. He ovat iältään 20–30-vuotiaita ja heistä suurin osa on opiskelijoita. Toiminta on ollut erittäin haasteellista johtuen kohderyhmän erilaisista elämäntilanteista ja sellaisten toimintatapojen löytämisestä, joissa kysyntä ja tarjonta kohtaisivat. Toimintaa on pyritty tämän vuoksi kehittämään monipuolisemmaksi ja lisäämään tiedotusta. (Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2007, 9; Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2008, 7; Nina Rajamäki, henkilökohtainen tiedonanto 29.7.2009.)

3 VARHAISAIKUISET

3.1 Varhaisaikuisten elämänvaihe

Opinnäytetyömme kohdeikäryhmä eli 17–22-vuotiaat määritellään monilla erilaisilla käsitteillä. Ikävaihe määritellään milloin varhaisaikuisuudeksi, milloin myöhäisnuoruudeksi. Kuitenkin ihmisen kehitysvaiheet ovat täysin yksilöllisiä ja tarpeet riippuvat yksilön maailmankuvasta ja aikaisemmista kehitysvaiheista. (Turunen 2005, 145–146; Korkiakangas & Lyytinen 1995, 314.)

Nuorisotyössä on pohdittu paljon kohdeikäryhmän rajausta. Biologisena prosessina nuoruus sijoittuu 12–22 ikävuosien välille, mutta työskentely 12-vuotiaiden kanssa on erilaista kuin 22-vuotiaiden. Toisaalta nuorisolain mukaan kaikki alle 29-vuotiaat ovat nuoria. Nuorten aikuisten ikäryhmästä puhuttaessa määritellään kohderyhmä usein 18–29-vuotiaiksi, mutta yli 30-vuotiaitakin kutsutaan nuoriksi aikuisiksi. (Kempainen 1999, 38. Nuorisolaki 2006/72, 2§; Majamäki ym. 2006, 4.) Vaikute-ryhmä koostuu 17–22-vuotiaista, joten erilaisten kohderyhmämäärittelyiden takia on vaikea sanoa ovatko he nuoria, varhaisaikuisia vai nuoria aikuisia. Itse päädyimme määrittelemään ikäryhmän varhaisaikuisiksi, koska se kuvaa ikävaihetta mielestämme parhaiten.

17–22-vuotiaiden ikäryhmä sijoittuu nuoruusiän keski- ja loppuvaiheeseen, joissa ovat ominaisia oman identiteetin etsiminen ja löytäminen. Keskimäärin tämän ikävaiheen loppupuolella käydään läpi myös ideologinen kriisi, jossa pohdiskelun ja määrittämisen kohteena on oma asema maailmassa. (Dunderfelt 1990, 92–93.)

Kahdenkymmenen ikävuoden kohdalla nuoren elämä on täynnä kokemuksen janoa ja sitä kautta halua määrittää yhteiskunnallista ja sosiaalista asemaansa. Kaiken tämän rinnalla nuori valmistaa itseään vakaaseen elämään: perheeseen ja työuraan. (Dunderfelt 1990, 108–109.)

3.2 Varhaisaikuisten suhde uskoon, kirkkoon ja hengellisyteen

Kristillisen kirkon tulkinnan mukaan spiritualiteetilla tarkoitetaan hengellistä elämää ja sen hoitamista. Se viittaa ihmisen hengelliseen sieluun ja persoonalliseen Jumala-suhteeseen. Sillä tarkoitetaan myös rukouselämää, Raamatun lukemista, meditaatioita sekä hartaus- ja jumalanpalveluselämää. (Tirri 2004, 119–120; Tuominen 2005, 35–36.)

Spiritualiteetti-termi johdetaan latinankielisestä sanasta *spiritus* eli henki, joka kristillisessä käytössä viittaa sekä Jumalan Pyhään Henkeen että ihmisen henkeen eli ihmisen sieluun. Yleisesti spiritualiteetti-sana sisältää paljon muitakin merkityksiä, kuten herkkyyys, mysteerinen taju, elämän ihmettely, kunnioittamisen tunne, usko, kokemus tuonpuoleisesta, tarkoituksen etsiminen, itsetuntemus, rohkaisu ja tunteet. (Kotila 2003, 13; Tuominen 2005, 35.)

Spiritualiteetti-käsite on uskontokasvatuksen, psykologian ja sosiologian alueilla ihmisyden ydin ja erityisesti ihmisen sisäistä maailmaa korostavaa. Puhutaan yhteisestä spiritualiteetista, joka on yhteistä kaikille ja ilmenee sekä uskovaisen ja uskonottoman ihmisen maailmankatsomuksessa ja arvoissa. (Tuominen 2005, 35.)

Nuoret aikuiset eroavat kirkosta vanhempia sukupolvia aktiivisemmin. Tämän ikäryhmän uskonnollisuus ei kuitenkaan ole hävinnyt mihinkään, vaan se on muuttunut entistä avoimemmaksi. Monet nuoret aikuiset kokevat olevansa kristittyjä, mutta harjoittavat hengellisyttä moninaisin eri muodoin. (Hyvönen 2006, 84.)

Niemelän mukaan uskonnollisuudella on taipumus lisääntyä iän myötä. Uskonnollisesti passiiviselta vaikuttava työikäinen aktivoituu uskonelämässään eläkeikään päästyään. Jumalanpalvelusosallistuminen ei kuitenkaan välttämättä kasva ihmisen ikääntyessä, vaan henkilökohtainen hengellinen elämä tulee merkityksellisemmäksi. Tämän päivän nuoret aikuiset ovat institutionaalisesta näkökulmasta vähemmän uskonnollisia kuin esimerkiksi kaksi vuosikymmentä sitten. (Niemelä 2006a, 44–45.)

Nykypäivän nuoret aikuiset ovat taipuvaisia kutsumaan itseään pikemminkin henkisiksi, kuin uskonnollisiksi ihmisiksi. Paul Heelasin ja Linda Woodheadin teoksen *Spiritual Revolution* (2005) mukaan ihmiset pyrkivät erottautumaan kristillisestä kirkosta ja sen sanomasta ja kääntyvät sisäänpäin etsimään elämän tarkoitusta. Sen sijaan, että ihmiset sitoutuisivat kaiken tietäviin instituutioihin, he haluavat vapautta kasvaa ja kehittyä ainutlaatuisina persoonina. (Niemi 2006a, 47.)

Nuorten aikuisten ikäryhmästä voidaan kuitenkin havaita suomalais-luterilaiseen perintöön painottuvaa hengellisyyttä. Perusluterilainen nuori aikuinen kokee kristillisen uskon hyvin yksityiseksi asiaksi, eikä halua jakaa tätä vahvasti minään yhteisön kanssa. Perusluterilaisella nuorella aikuisella usko on itsestäänselvyys ja se ilmenee lähinnä moraalisisessa perustassa ja arvoissa. Tämä ryhmä kokee itsensä enemmän luterilaiseksi kuin kristityksi. (Hyvönen 2006, 91–92.)

Gallup *Ecclesiastica* 2007 -kyselyn mukaan suomalaisten mielikuva kirkosta on suhteellisen myönteinen. Yli 60 prosenttia suomalaisista piti kirkkoa luotettavana, tarpeellisena ja rehellisenä. Kirkkoa ei kuitenkaan koettu tehokkaana, uudenaikaisena ja joustavana. Nuorten aikuisten ikäryhmän kirkosta eroamisen syy ainakin 90 prosentilla on kirkon subjektiivinen merkitsemättömyys. Niemi mukaan kirkko ei siis tarjoa heille toimintaa, josta he olisivat kiinnostuneita tai kirkon hengellinen sanoma ei kosketa. Toinen ja painokkain syy eroamiseen on kirkollisveron välttäminen. (Niemi 2006b, 188–191; Monikasvoinen kirkko 2008, 48.)

4 RYHMÄTOIMINTA

Yleisiä tunnusmerkkejä ryhmälle ovat tietty koko, säännöt, vuorovaikutus, johtajuus, työnjako sekä roolit. Ryhmän muodostumisen kannalta on tärkeää, että sillä on tietyt alkuehdot. Ryhmän tarkoitus, fyysinen ja sosiaalinen toimintaympäristö sekä ryhmän jäsenet ovat näitä ehtoja. Toimintaympäristön sekä ryhmän jäsenten määrän ja dynamiikan tulee tukea ryhmän tarkoitusta, koska muuten ryhmä heikkenee. (Niemistö 2004, 16, 34.)

Ryhmän kehityksessä on viisi eri vaihetta, mutta kaikki ryhmät eivät kuitenkaan käy jokaista niistä läpi. Muodostumisvaiheessa ryhmän jäsenet tutustuvat sekä sopivat säännöistä ja tavoitteista. Seuraava vaihe on kuohuntavaihe, jossa saattaa syntyä ristiriitoja tavoitteiden ja pyrkimysten suhteen. Tässä vaiheessa ryhmä voi hajaantua, jos ristiriitoja ei pystytä selvittämään. Normeista sopimisen vaiheessa ryhmä tiivistyy, ristiriidat on selvitetty ja ryhmäidentiteetti on muodostunut. Neljännessä vaiheessa, eli suoritusvaiheessa ryhmä toimii itsenäisesti ja kaikinpuolinen keskinäisriippuvuus ryhmän jäsenten välillä takaa yhteistyön sujuvuuden. Päätösvaiheessa ryhmä hajaantuu. Tämä voi olla vaikeaa ryhmän jäsenille, koska tässä vaiheessa ryhmä on muodostunut hyvin kiinteäksi. (Pennington 2005, 72–74.)

Ohjaajan rooli ryhmässä on tärkeä, koska ryhmä tarvitsee jonkun joka vastaa sen olemassaololle välttämättömistä tehtävistä. Sisäinen organisointi, palautteen antaminen, resurssien hankkiminen sekä tiedon välittäminen ovat ohjaajan tehtäviä ja tärkeitä ryhmän toiminnan kannalta. Ryhmän ohjaajan ei kuitenkaan aina tarvitse hoitaa näitä tehtäviä itse vaan ne voidaan delegoida myös jollekin muulle ryhmään kuuluvalla. Tässä tapauksessa kuitenkin tehtävien jako tulee olla selkeä, jotta ryhmässä ei synny auktoriteettiongelmia. (Kopakkala 2005, 88–89.)

Ryhmän ohjaaja tukee ryhmää kokonaisuutena. Hänen tehtävänä on myös tukea ryhmän sisäistä yhteistoimintaa sekä oppimista. Ohjaajan ja ryhmäläisten välinen viestintä on olennainen osa heidän välistä suhdettaan. Viestintä kasvo-

tusten kertoo ohjaajan ja ryhmäläisten keskinäisestä hyväksynnästä ja arvostuksesta. Sähköinen viestintä tärkeiden ja tunteita herättävien asioiden kohdalla ei ole viisasta, vaan se voi olla loukkaavaa ja väheksyvää. (Kopakkala 2005, 94.)

Seurakunnissa on useita pienryhmiä, joissa kokoontumisen ensisijainen syy on jokin harrastus. Näissä ryhmissä on erityisen tärkeää muistaa, että seurakunta on ensisijaisesti hengellinen yhteisö. Säännöllisen hartaushetken pitäminen voi olla hyvä tapa vaalia hengellisyyttä erilaisissa ryhmissä. Pienryhmissä on tärkeää, että ryhmän ohjaaja ei jätä ryhmäläisiä yksin vastaamaan spiritualiteetista ja hartauselämästä. Ohjaajan on myös hyvä tuntea ryhmän toimintaan vaikuttavia tekijöitä, kuten ryhmädynamiikkaa. Nämä vaikuttavat ryhmän turvallisuuteen jotta hengellinen kohtaaminen edellyttää. Näkemuseroja uskosta ja sen tulkinnasta ei hengellisessä ryhmässä voi välttää, tämän vuoksi tulee keskustella ryhmässä millaisia periaatteita halutaan yhdessä noudattaa. (Kanerva 2006, 189–192.)

5 VAIKUTE-TOIMINTA

5.1 Lähtökohdat ja tavoitteet

VaikuTe-toiminta sai alkunsa työskennellessämme tuntityöntekijöinä Kannelmäen seurakunnan nuorisotyössä. Tarkoituksenamme oli alun perin tehdä opinnäytetyönä tutkimus vuonna 2007 alkaneesta apuohjaajakoulutuksesta. Kerätessämme aineistoa haastatteleamalla apuohjaajakoulutuksen käyneitä nuoria aikuisia kesällä 2008, tuli ilmi tarve 17–22-vuotiaiden toiminnalle. Tämän ikäiset nuoret eivät enää kuulu nuorisotyön piiriin, mutta eivät kuitenkaan ole samaa ikäryhmää Kannelmäen seurakunnan nuorten aikuisten ryhmän kanssa. Alla kahden haastateltavan ajatuksia toiminnasta oman ikäisilleen.

Olis helpompaa olla samanikäisten kaa, sillä nuortenilloissa on neljä vuotta nuorempia, mutta nuorissa aikuisissa taas yli 25-vuotiaita...Jos pitää valita, niin mielummin on sit niiden just riparin käyneiden kanssa, mut ois se helpoin jos ois niit suunnillee samanikäsi. (Haastateltava 4)

Se ois helpompaa niin ku jos kaikki siirtyy pikkuhiljaa nuorisotyöstä nuoriin aikuisiin, mut kuitenkin samalla porukalla, niin on tuttu...Joo se ois kivaa jos sais ite suunnitella toimintaa...se vois olla yleistä hengailuu, joskus vois olla jotain erityistä. (Haastateltava 5)

Kannelmäen seurakunnassa on myös huomattu täysi-ikäistyvien nuorten katoaminen seurakunnan toiminnasta. Aikaisemmin nuorisotyössä on yritetty täysi-ikäistyvien nuorten kohdalla osallistuttaa heitä nuorisotyön toiminnan vastuulliseen suunnitteluun. Tämä ei kuitenkaan syystä tai toisesta onnistunut.

Otimme erilaisen lähestymistavan ikäryhmää koskevan tyhjiön täyttämiseen. Päätimme toteuttaa heille selkeästi oman ryhmän, joka on erillään sekä nuorten aikuisten toiminnasta että nuorisotyöstä. Ryhmän on kuitenkin tarkoitus toimia linkkinä nuorisotyöstä nuorten aikuisten työhön ja tukea kyseisen ikäryhmän seurakuntayhteyttä.

Pohdimme tavoitteita yhdessä työelämän ohjaaja, kappalainen Jukka Pakarisen kanssa. Yhdeksi tavoitteeksi asetimme, että VaikuTe-toiminta vakiintuisi osaksi

seurakunnan toimintaa. Myös yksi lähtökohta toiminnalle oli, että osallistujat voisivat jatkaa ryhmän toimintaa vapaaehtoisvoimin syksystä 2009 alkaen, mutta seurakunnan tarjoamin puittein. Kannelmäen seurakunnan työntekijöiden keskuudessa on kuitenkin kevään 2009 aikana herännyt kiinnostusta ottaa vastuuta ryhmän vetämisestä jatkossa.

5.2 Toiminnan suunnittelu

Idea 17–22-vuotiaiden toiminnasta syntyi syksyllä 2008 ja päätimme toteutusajankohdaksi kevään 2009. Realistiseksi kokoontumiskertojen määräksi päätimme noin 10, johtuen omasta aikataulustamme sekä arviosta ryhmään osallistuvien opiskelun ja ansiotyön viemästä ajasta. Kokoontumiskerrat jakaantuvat tammi- ja toukokuulle 2009. (Liite 1)

Käytimme useita eri keinoja ikäryhmän tavoittamiseen Kannelmäen seurakunnan alueelta. Lähetimme sähköpostia entisille rippikouluisosille ja -apuohjaajille, jotka osuivat 17–22-vuotiaiden ikäryhmään. Mainostimme toiminnan alkamista suullisesti nuorisotyön erilaisissa tapahtumissa, laitoimme ilmoituksen Kirkko & kaupunki-lehteen sekä Kannelmäen seurakunnan Internet-sivuille. (Liite 2)

Alkavan toiminnan mainostaminen tavoitti aluksi seitsemän henkilöä, joka saapuivat ideointipalaveriin. Toteutimme ideoinnin tulevaisuusverstaustyöskentelymenetelmän keinoin. Tulevaisuusverstaassa ilmi tulleiden asioiden pohjalta laadimme alustavan aikataulun. Aikataulun tekemisessä oli otettava huomioon seurakunnan resurssit, omat aikataulumme sekä ryhmäläisten aikataulut. Kävimme alustavat suunnitelmat ja aikataulut Jukka Pakarisen kanssa läpi ja tarkistimme että suunnitelmat vastaavat toiminnan tavoitteita ja ovat periaatteiden mukaisia. Pakarisen kanssa sovittiin käytännön toteutuksen osalta niin, että seurakunta tarjoaa tilat ja taloudelliset resurssit. Ensimmäisellä kokoontumiskerralla muokkasimme aikataulun vielä pysyvämpään muotoon, tarkistettuamme että mahdollisimman moni ryhmäläinen pääsee tapaamisiin.

Tulevaisuusverstas on työskentelymuoto, joka on esimerkiksi hyvä tapa kehittää työyhteisöä uudenalaisia toimintamalleja luotaessa. Lähtökohtana työskentelylle ovat nykyhetken ongelmat työyhteisössä. Työskentely jaetaan kolmeen vaiheeseen. Ensimmäinen vaihe on ongelma- ja kritiikkivaihe, jossa määritellään tietyn aihepiirin ongelma mahdollisimman monipuolisesti. Aivoriihityöskentelyllä etsitään ongelmakohtia ja ne asetetaan näkyville teemoittain. (Arja Koski, Tulevaisuusverstas 13.1.2009.)

Seuraavassa vaiheessa ongelmat käännetään myönteisiksi ja pyrkimyksenä on herättää luovuutta. Epärealistisimmatkin ideat ja unelmat ongelmanratkaisussa otetaan huomioon ja ne ovat jopa toivottavia. Mitä uhkarohkeampia ideoita tulee työskentelyssä ilmi, sitä suuremmaksi todennäköisyys löytää käyttökelpoisia toimintamalleja kasvaa. Kolmannessa vaiheessa ongelmia verrataan unelmiin ja aletaan pohtia niiden toteuttamiskelpoisuutta. Tämän vaiheen jälkeen on luontevaa siirtyä esimerkiksi hankesuunnitelman tekoon. (Arja Koski, Tulevaisuusverstas 13.1.2009.)

5.3 VaikuTe-toiminnan periaatteet

5.3.1 Yhteisöllisyys ja yhteisvastuu

Evangelisluterilaisessa kirkossa on kymmeniätuhansia vapaaehtoisia nuoria ja nuoria aikuisia erilaisissa tehtävissä. Heitä motivoi yhteisvastuulliseen vapaaehtoistoimintaan lähinnä sosiaaliset kontaktit sekä yhdessä tekemisen tapa. Tämä tulee huomioida suunniteltaessa uudenlaista toimintaa. Myös halu oppia uutta ja vastausten etsiminen elämän perimmäisiin kysymyksiin ovat syitä toimia vapaaehtoistehtävissä. (Yeung 2002, 77–82.)

Yksi VaikuTe-ryhmän peruseriaatteista on yhteisöllisyyden kasvattaminen ja yhteisvastuun korostaminen. VaikuTe-ryhmän toiminnan suunnittelu on toteutettu demokraattisen periaatteen mukaan. Jokainen saa antaa ehdotuksia toiminnan sisältöön ja niitä myös kuunnellaan. Kokoon tumiskertojen toteutuksen osalta ryhmä pyrkii toimimaan yhteisvastuullisesti sekä ”jokainen halunsa ja kykynsä

mukaan” -periaatetta noudattamalla. Me ryhmän vetäjinä olemme toiminnan suunnittelun ja toteutuksen osalta tasavertaisia jäseniä. Toki myös toimimme siinä mielessä auktoriteettirollissa muihin osallistujiin nähden, että valitsemme ehdotuksista sellaiset, jotka tukevat ryhmän periaatteita ja joita pystytään seurakunnan resurssein toteuttamaan.

5.3.2 Spiritualiteetin ja seurakuntayhteyden tukeminen

Hengellinen elämä kulkee koko VaikuTe-toiminnan aikana vahvasti mukana. Toteutamme toiminnassa perinteistä evankelis-luterilaista hartaus- ja rukous-elämää sekä hiljentymistä esimerkiksi meditaation keinoin. Kuitenkin tarkoituksena on vastata kyseisen ikäryhmän hengellisiin tarpeisiin. Jokaisella ryhmäläisellä on tilaisuus pitää yhteinen hartaushetki jonkun kokoontumiskerran päätteeksi. Ketään ei kuitenkaan velvoiteta tähän. Tarkoituksena on myös herättää avointa keskustelua uskonasioista ja yleisestä hengellisyydestä. Jokaisen mielipiteen kunnioittaminen, oli se kuinka poikkeava tahansa, on kuitenkin yksi tärkeimmistä säännöistä ryhmässä.

Yksi VaikuTe-toimintaa ohjaavista periaatteista on kyseisen ikäryhmän seurakuntayhteyden vahvistaminen ja Kannelmäen seurakunnan toimintaperiaatteen toteuttaminen:

Kannelmäen seurakunta toimii, jotta usko Jumalaan vahvistuisi ja rakkaus lähimmäiseen kasvaisi (Kannelmäen seurakunta i.a).

Toiminnassa tutustutaan eri työmuotoihin Kannelmäen seurakunnassa ja myös mahdollisuuksiin toimia aktiivisesti seurakuntalaisena esimerkiksi diakoniatyössä. Tavoitteena on myös tutustuttaa ryhmäläiset Kannelmäen seurakunnan nuorten aikuisten työhön osallistumalla siihen ja luomalla siten kontakti nuorten aikuisten työn toimijoihin.

Seurakuntaa voidaan ajatella kaksijakoisena. Toisaalta se on organisaatio, mutta toisaalta seurakuntalaisista koostuva uskonnollinen yhteisö, joka elää, kasvaa ja muuttuu. Seurakunnan muuttumaton olemus koostuu sen kristillisestä sanomasta ja muuttuva osuus taas seurakuntayhteyteen kasvavista uusista su-

kupolvista. (Huotari 1992, 15–16.) Tähän muuttuvaan osaan seurakunnan tulee olla valmis reagoimaan toisaalta päivittämällä toimintamallejaan vastaamaan nyky maailmaa, toisaalta rohkaisemalla ja tukemalla seurakuntalaisia aktiiviseen jäsenyyteen.

5.3.3 VaikuTe-toiminnan pelisäännöt

Käytännön toteutuksen kannalta on tärkeää, että on olemassa yhteiset pelisäännöt. Laadimme ryhmään osallistuvien kanssa kuusi sääntöä tulevaisuusverstastyöskentelyn perusteella, johon kaikki ryhmään osallistuvat sitoutuivat:

1. Ilmoitusvelvollisuus Valterille tai Reetalle
 - Osallistumispakkoa ei ole, mutta jos ei pääse osallistumaan, niin ehdottomasti täytyy ilmoittaa siitä.
2. Jos antaa, niin saa
 - Ryhmä toimii sitä paremmin, mitä enemmän ryhmäläiset antavat omaa aikaansa ja panostaan ryhmän hyväksi.
3. Reilu meininki
 - Ketään ryhmän jäsenistä ei syrjitä ja annetaan anteeksi jos joku mokaa.
4. Yhteisöllisyys ja yhteisvastuu
 - Vastuu kannetaan yhdessä kaikesta ja toimitaan ryhmänä.
5. Kaikki erilaisia, kaikki samanarvoisia
 - Jokaisen mielipide ja maailmankatsomus ovat yhtä arvokkaita.
6. Hengellisyys messissä
 - Ei unohdeta sitä, miksi olemme koolla.

6 VAIKUTE-TOIMINNAN KOKOONTUMISKERTOJEN SISÄLLÖT

6.1 Suunnittelupalaveri 22.1.2009

Suunnittelupalaveri pidettiin Kannelmäen seurakunnan nuorisotilassa Nurkassa. Aloitimme palaverin esittelykierröksellä, jossa jokainen sai kertoa nimensä ja omia tunnelmiaan. Paikalle saapui ilmoitusten ja mainosten perusteella seitsemän henkilöä. Tämän jälkeen esittelimme ideamme opinnäytetyöstä, jonka aiomme toteuttaa kehittämishankkeena. Olimme määritelleet tavoitteemme toiminnalle, jotka olivat yhteisöllisyys, spiritualiteetin sekä seurakuntayhteyden vahvistaminen. Pää tavoitteenamme oli se, että osallistujat voisivat jatkaa yhteisvastuullisesti toiminnan järjestämistä ensi syksystä eteenpäin.

Yhteisöllisyyden ja yhteisvastuullisuuden teemojen mukaisesti aloimme suunnitella toimintaa tulevaisuusverstaas-työskentelyn avulla. Työskentelymetodi on erittäin hyvä siinä mielessä, että jokainen pääsee kertomaan omat toiveensa, unelmansa sekä haasteet niiden toteutumiseksi. Jokaisessa vaiheessa kukin kirjoitti henkilökohtaisesti paperilapuille asioita kunkin teeman mukaisesti. Paperilaput laitettiin seinälle teemoittain, jonka jälkeen ne käytiin yhdessä läpi. Esille tulleiden asioiden pohjalta luotiin toiminnalle pelisäännöt sekä alustava ehdotelma kevään 2009 aikatauluksi. (Liite 1)

Ensimmäisessä, eli kritiikkivaiheessa pohdimme, mitkä tekijät voivat olla toiminnan onnistumisen esteenä. Esimerkiksi sitoutumattomuus toimintaan sekä suvaitsemattomuus toisten mielipiteitä kohtaan koettiin esteenä toteutumiseksi. Toisessa vaiheessa eli unelmavaiheessa pohdimme mitkä tekijät vaikuttavat siihen, että toiminta onnistuu ja siitä tulee mahdollisimman miellyttävää. Hyvä yhteishenki, sitoutuminen ryhmään, huumori sekä seurakunnan ainakin osittainen rahoitus toiminnalle koettiin tärkeiksi asioiksi toiminnan onnistumisen kannalta. Kolmas vaihe toteutettiin siten, että mietittiin konkreettisia asioita, mistä toiminta voisi koostua. Ehdotuksia tuli laidasta laitaan, toivottiin esimerkiksi

avoimia iltoja, urheilutapahtuman järjestämistä, leiriä, laskettelumatkaa, elokuvia sekä diakoniatempausta.

Loimme yhteiset pelisäännöt, joita kaikki suostuivat ja pystyivät toteuttamaan. Pohdimme tapaamiskertojen määrää, mikä olisi heidän mielestään miellyttävää ja realistista. Mietimme ryhmälle sopivaa nimeä, mutta se jäi vielä suunnitteluasteelle.

Olimme iloisia, että ihmisiä tuli paikalle, sillä uuden toiminnan aloittaminen on aina haastavaa. Positiivista oli se, että saimme kuulla ryhmän mielipiteitä siitä, mitä he toiminnalta odottivat. Tulevaisuusverstas-menetelmä toimi hyvin ja keräsimme paljon erilaisia ideoita. Suullisesti ei luultavasti olisi tullut niin monipuolisesti ehdotuksia, näin kaikki pystyivät keskittymään paremmin ideoiden miettimiseen.

6.2 Ensimmäinen kokoontuminen 3.2.2009

Ensimmäinen kokoontumiskerta oli Kannelmäen seurakunnan nuorisotilassa Nurkassa, jossa mukana oli meidän lisäksi seitsemän henkilöä. Osa heistä ei kuitenkaan ollut suunnittelupalaverissa, mutta halusivat tulla toimintaan mukaan. Mietimme toiminnallemme hyvää nimeä, joka erottaa meidät nuorten ja nuorten aikuisten toiminnasta. Monien ehdotuksien ja lyhennelmien jälkeen nimeksi muokkautui VaikuTe eli varhaisaikuisten toimintaa. Kertasimme pelisäännöt, jotta uudet tulokkaatkin saivat tietää minkälaiseen toimintaan osallistuvat ja millä ehdoilla.

Kävimme läpi alustavan aikataulusuunnitelman, jonka olimme laatineet suunnittelupalaverin perusteella. Teimme siihen vielä muutoksia, jotta se sopisi osallistujien aikatauluihin paremmin. Jaoimme myös vastuualueita tulevien kokoontumisten järjestämisestä. Osallistujat ottivat hartausvastuita seuraaville kokoontumiskerroille. Keskustelimme myös tulevasta diakoniatempauksesta ja teemaksi varmistui vanhusten ilahduttaminen menemällä laulamaan ja pitämään hartauden kahteen Kannelmäen alueen vanhainkotiin. Äänestimme yhdessä

mihin Kannelmäen seurakunnan nuorten aikuisten teemailtaan kaikki haluaisivat osallistua, näytimme kevään aiheet ja jokainen sai kertoa oman mielenkiinnon aiheensa. Ryhmä oli kovin yksimielinen aiheen suhteen, kiinnostavimmaksi aiheeksi osoittautui Hulluutta vai hurskautta. Loppuilta oli vapaata yhdessäoloa, juttelua kahvikupin äärellä ja toisiin tutustumista. Illan päätöksenä Valtteri piti yhteisen hartaushetken.

Osallistujien innokkuutta toimintaa kohtaan oli mukava havaita. He eivät tiedeneet, mitä toiminnalta varsinaisesti odottaa, mutta olivat silti valmiita sitoutumaan siihen ja toteuttamaan kokoontumisia yhteisvastuullisesti. Nuorisotyössä monesti toiminta tarjoillaan valmiina ja nuoret ovat tottuvat siihen. VaikuTe-ryhmäläisistä suurin osa on tottunut saamaan kaiken valmiiksi järjesteltynä, joten oli hienoa, että nyt he olivat valmiita laittamaan oman panoksen toiminnan onnistumiseksi.

6.3 Peli-ilta 17.2.2009

Olimme päättäneet VaikuTe-ryhmäläisten kanssa ensimmäisen teemaillan vapaamuotoisempana, jotta paikalle tulevat voisivat helpommin tutustua toisiinsa. Sana oli kiirinyt VaikuTe-ryhmästä ja Kannelmäen seurakunnan nuorisotilaan Nurkkaan kokoontui 13 henkilöä meidän lisäksi. Ilta kului erilaisia lautapelejä pelaillen sekä keskustellen. Ilta päättyi yhteiseen hartaushetkeen.

Ryhmä alkoi muodostua yhtenäisemmäksi ja osallistujille alkoi selvästi muodostua ”me-henkeä”. Kaikki iltaan osallistuneet eivät aikaisemmin tunteneet toisiaan kovin hyvin, mutta lautapeliä parissa ryhmäläiset tutustuivat toisiinsa paremmin. Ilta oli ryhmäläisten mielestä mukava ja koko VaikuTe-toiminta on heidän mielestään tarpeellista.

6.4 Kokkausilta 10.3.2009

Kokoonnuimme Kannelmäen seurakunnan Malminkartanossa sijaitsevaan toimintakeskus Jennyn tiloihin valmistamaan ruokaa yhdessä. Ruoanlaittovastuut oli jaettu muutaman ryhmäläisen kesken jo edellisellä kerralla. Ostimme tarvittavat ruokatarvikkeet aikaisemmin päivällä, jottei ryhmäläisten tarvinnut siihen kuluttaa aikaa. Paikalla oli 11 ryhmäläistä, ruoan valmistuessa toiset pelailivat biljardia, videopelejä ja jutustelivat keskenään.

Kun ruoka oli valmis ja pöytä oli katettu, siunasimme ruoan yhteisellä ruokarukouksella. Tarjolla oli spagettia, jauhelihakastiketta sekä jälkiruoaksi mokkapaloja. Yhteisvastuullisuuden teeman vakavasti ottaminen oli havaittavissa ryhmäläisistä. Osa heistä kokkasi, osa kattoi pöydän ja toiset hoitivat tiskit, joten kaikille riitti tasapuolisesti askareita. Illan päätteeksi yksi ryhmäläisistä piti hartauden, jossa jokainen sai kertoa omia kokemuksiaan alkaneesta toiminnasta. Hartaudessa laulettiin muutama nuorten hengellinen laulu ja se päätettiin Herran siunaukseen.

Ryhmä alkoi hitsautua yhteen ja yhteishenki oli parantunut edellisten kokoon-tumisten jälkeen. Ryhmäläiset kokevat toiminnan omakseen. Illan hartaushetki oli positiivinen asia, koska yleisesti ottaen ryhmään kuuluvat jännittävät hartau-den pitoa. Esimerkki hartaudesta saattoi olla rohkaiseva muille ryhmäläisille.

Suullinen palaute illan jälkeen oli pelkästään positiivista. Nuorisotyöstä jo uloskasvaneet nuoret kokevat toiminnan edelleen mielekkääksi. Ryhmäläiset kokivat positiiviseksi sen, että heillä on mahdollisuus toimia seurakunnassa oman ikäisten kanssa, eikä koko ajan esimerkiksi isosen tai apuohjaajan roolissa. Toki nämäkin tehtävät koetaan mielekkääksi. Toiminnan lisäämistäkin toivottiin, mutta ryhmäläiset itse totesivat, ettei välttämättä motivaatiota viikoittaiseen toimintaan riittäisi.

6.5 Joogaan tutustuminen 31.3.2009

Astangasalilla työskentelevä astangajoogaohjaaja Samuli Kokko tuli vapaaehtoisesti pitämään VaikuTe-ryhmäläisille kahden ja puolen tunnin mittaisen alkeiskurssin astangajoogan perusteista. Kurssi järjestettiin Malminkartanossa sijaitsevan toimintakeskus Jennyn tiloissa ja osallistujia oli 12 meidät mukaan lukien. Astangasali lainasi materiaalit eli joogamatot kurssin toteuttamista varten.

Kurssi alkoi noin puolen tunnin esittelyllä. Tämän jälkeen opeteltiin astangajoogaperinteen mukaiset fudamentaaliasanat eli perusliikesarjat. Liikesarjojen jälkeen Samuli piti loppurentoutuksen, jonka jälkeen ilta jatkui kysymyksillä ja keskustelulla koskien astangajoogaa. Samuli piti myös demonstraation, miltä näyttää vuosia joogaa harjoittaneen harjoitus. Illan lopuksi laitoimme yhteisvastuullisesti toimintakeskus Jennyn tilat takaisin järjestykseen. Lopuksi pidimme iltahartauden.

VaikuTe-ryhmäläiset toivoivat itse jotain liikunnallista yhdessä tekemistä. Päätimme järjestää joogaan tutustumisen, ja näin käyttää Valtterin aikaisemmin syntynyttä kontaktia Samuliin ja sitä kautta Astangasaliin.

Ryhmäläiset olivat todella innoissaan kurssista ja arvostivat Samulin antamaa panosta. Joogan terveysvaikutuksista ja sen suhteesta esimerkiksi päihteidenkäyttöön syntyi hyviä keskusteluita asiantuntijan johdolla. Ennen joogatuntia käytiin myös kevyttä keskustelua joogan suhteesta kristinuskoon, koska se on lähtöisin hindulaisesta maailmasta. Useita kiinnosti, että synnyttääkö joogan filosofinen puoli ristiriitoja kristillisen ideologian ja moraalikäsitteiden kanssa. Samuli kertoi astangajoogan olevan täysin sitoutumaton mihinkään uskonnolliseen järjestelmään. Sen filosofiahan korostaa esimerkiksi väkivallattomuutta ja rakkaudesta aivan kuten kristinuskon perussanomakin.

6.6 Metallimessu Olarin kirkossa 3.4.2009

Metallimessu poikkeaa tavallisesta jumalanpalveluksesta siten, että virret on sovitettu raskaammiksi, metallimusiikin tyyliin. Olimme ajatelleet tämän kiinnostavan juuri VaikuTe-ryhmäläisten ikäisiä. Lähdimme perjantaina Kannelmäen kirkon pihalta kohti Olarin kirkkoa. Retkeen osallistui vain kaksi VaikuTe-ryhmäläistä. Messun jälkeen tulimme yhtä matkaa takaisin Kannelmäkeen.

Metallimessu oli kokoontumiskerta, johon mukaan lähtemisestä ei ryhmäläisillä ollut ilmoitusvelvollisuutta. Tästä saattoi johtua vähäinen osanottajamäärä. Kaksi mukana ollutta tuntuivat kuitenkin nauttivan messusta ja olivat ehdottomasti halukkaita osallistumaan metallimessuun joskus toistekin. Osanottajat saivat messusta myös idean järjestää seuraavana syksynä matkan Turkuun Maata Näkyvissä festivaaleille VaikuTe-ryhmän kanssa.

6.7 Vanhainkodeissa laulaminen 4.4.2009

VaikuTe-ryhmäläiset tahtoivat järjestää jonkinlaisen diakoniatempauksen kevään aikana. Konsultoimme Kannelmäen seurakunnan diakoniatimiä aiheesta ja heiltä tuli ehdotus alueen vanhainkotien asukkaiden ilahduttamisesta. Diakoniatimillä oli jo valmiit kontaktit alueen vanhainkoteihin. Vaihtoehtoiksi muodostui vanhusten auttaminen sunnuntaijumalanpalvelukseen tai lauluhetken järjestäminen vanhainkodeissa. Luluhetki koettiin mielekkäämmäksi VaikuTe-ryhmäläisten keskuudessa.

Olimme mainostaneet tempausta toimittamalla esitteet laulu- ja hartaushetkestä vanhainkotien ilmoitustaululle edellisellä viikolla. Pidimme VaikuTe-ryhmäläisten kanssa harjoitukset keskiviikkona 1.4.2009, jossa päätimme ja harjoittelimme kappaleet. Luluhetken ideana oli laulaa vanhainkodin asukkaille nuoren seurakunnan veisukirjasta hengellisiä lauluja sekä muutama tuttu virsi ja he voivat halutessaan yhtyä lauluun. Valitsimme kuusi veisua ja kaksi virttä, sekä muutama kappaleen otimme varalle, jos kysyntää oli enemmän.

Lauantaina 4.4.2009 kävimme laulamassa kitaroiden säestyksellä kahdessa vanhainkodissa Kannelmäessä. Lauluhetket olivat noin tunnin mittaisia ja osanottajia VaikuTe-ryhmästä oli yhdeksän meidät mukaan lukien. Molemmissa vanhainkodeissa yksi ryhmän jäsenistä luki edellisen sunnuntain evankeliumitekstin ja piti hartauspuheen vanhuksille. Ensimmäisessä vanhainkodissa asukkaita oli mukana laulamassa yli kymmenen ja toisessa neljä.

VaikuTe-ryhmäläiset sekä vanhainkodin asukkaat olivat tyytyväisiä lauluhetkestä. Saimme positiivista palautetta suullisesti sekä asukkailta että vanhainkotien henkilökunnalta ja meidät toivotettiin tervetulleiksi uudestaan. Eräs vanhainkodin asukas oli mielissään siitä, että laulut olivat iloisia ja reippaita, eikä aina vain samoja vanhoja virsiä. VaikuTe-ryhmäläiset sanoivat olevansa iloisia siitä, että pystyivät jakamaan iloa vanhuksille sekä olivat valmiita järjestämään samanlaisen lauluhetken uudestaan.

6.8 Hiljentymisen: Meditaatio ja rukous 7.4.2009

Kirkkovuoden hiljaisella viikolla järjestimme tiistai-iltana kolmen tunnin mittaisen hiljentymis- ja rukousteemaisen illan. Kannelmäen seurakunnassa ei ole tapana järjestää hiljaisella viikolla toimintaa, mutta saimme poikkeusluvan järjestää teeman mukaisen kokoontumisen. Osanottajia oli yhdeksän meidät mukaan lukien. Ilta toteutettiin Kannelmäen seurakunnan nuorisotila Nurkassa.

Rakensimme Nurkkaan kolme eri tilaa, joissa oli mahdollisuus toteuttaa hiljentymistä eri tavoilla. Alakerran takkahuoneessa oli mahdollisuus rentoutua 25 minuuttia kestävän ohjatun rentoutumisharjoituksen parissa. Keittiötilassa oli tarjolla teetä ja siellä oli myös mahdollista keskustella hiljaisesti. Nuorisotilan isoon saliin rakensimme rukousteemaisen tilan, jossa oli erilaisia alttareita. Rukousta oli mahdollista harjoittaa tekemällä, ruotsalaisen piispan, Martin Lönnebon kehittämät rukoushelminauhat, kirjoittamalla esirukouspyyntöjä, asettamalla eri teemojen mukaisia rukouskiviä alttarille asetettuun maljaan sekä hiljaisesti rukoilemalla. Tilan visuaaliseen ilmeeseen oli panostettu usein kynttilöin, sekä siellä soi rauhallinen musiikki.

Sääntönä ja ehtona illan onnistumiselle oli, että Nurkan kaikissa tiloissa paitsi keittiössä oli oltava hiljaa. Myös siirtymiset tilasta toiseen tulivat tapahtua hiljaisesti. Kyseessä oli tavallaan pienimuotoinen hiljaisuuden retriitti. Lopuksi pidimme meditaatioteemaisen hartaushetken, jossa käytettiin Lönnebon rukoushelminauhaa, sekä luettiin aikaisemmin kirjoitetut esirukoukset.

Rakensimme kahdestaan illan fyysiset puitteet kahdesta syystä: rakentamiseen meni useampi tunti aikaa ja halusimme myös tarjota osallistujille mahdollisuuden tulla rauhassa ilman stressiä hiljentymään.

Ilta oli mielestämme menestys ja osallistujista huomasimme selkeän henkisen väsymyksen ja suuren tarpeen hiljentyä arjen kiireiden keskellä. Ryhmäläisistä sai sellaisen kuvan, että omaehtoinen hiljentyminen saattaa olla vaikeaa ja ohjattu hiljentymisen oli tarpeen. Suurimman osan ajasta osallistujat olivat hiljaa kahdessa hiljentymiseen tarkoitettussa tilassa. Palaute osallistujilta oli todella myönteistä.

6.9 Telttaleiri Korpirauhassa 18.–19.4.2009

Järjestimme yhden yön mittaisen telttaleirin Korpirauhan leirikeskuksen alueella Siuntiossa. Majoitusmuodoksi valitsimme puolijoukkueteltan, koska vapaita leirikeskuksia oli vaikeaa löytää näin tiukalla aikataululla. Ruoat päätimme tehdä itse keittokatoksessa, koska se oli edullisempaa sekä kasvatti yhteishenkeä. Teimme leiriin vaadittavat järjestelyt kahdestaan, mutta VaikuTe-ryhmä osallistui ohjelman ja ruokien suunnitteluun.

Varasimme Korpirauhan leirikeskuksen keittokatoksen ympäristön käyttöömmme 17.3.2009 sekä samana päivänä varasimme käyttöömmme kaksi puolijoukkueteltaa, kamiinaa sekä telttapohjia Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskuksen avilainasta. Kilpailutimme kahta bussiyhtiötä kuljetusten järjestämisestä ja valitsimme halvimman vaihtoehdon. Laadimme leirille turvallisuusasiakirjan, joka hyväksyttiin kirkkoherralla. (Liite 3) Valtteri nimettiin leirin turvallisuusvastavaksi. Lähetimme leiriläisille leirikirjeet ja tietolomakkeet, jotta saimme allergiat

ja muut tärkeät tiedot itsellemme. (Liite 4,5) Päätimme veloittaa leiristä 20 euroa sitouttaaksemme ilmoittautuneet lähtemään, sekä kattaaksemme osan kuluista. Toimitimme lähtijöiden tiedot seurakuntasihteerillemme, joka lähetti laskut kullekin leirille lähtijälle.

Keskiviikkona 15.4.2009 kävimme aamupäivällä leirikeskuksessa tarkistamassa majoitus- ja ruoanlaittopaikat sekä sopimassa käytännön järjestelyistä esimerkiksi saunan suhteen, leirikeskuksen henkilökunnan kanssa. Illalla pidimme suunnittelupalaverin leirille lähtijöiden kesken. Palaverissa valitsimme leirillä syötävät ruoat, jaoimme vastuut niiden valmistamisesta sekä ohjelman järjestämisestä. (Liite 6) Perjantaina 17.4.2009 kävimme tukussa ostamassa ruoat, lainaamassa av-lainaamosta teltat ja kamiinat sekä pakkasimme leirille tarvittavat yhteiset varusteet ja ensiaputarvikkeet.

Leiri toteutettiin yhteisvastuullisesti siten, että jokaiselle oli jaettu tasapuolisesti tehtävää ja kaikki pääsivät osalliseksi järjestämään leiriä. Tämä toimi hyvin ja kaikki olivat motivoituneita toimimaan leirin hyväksi. Päätimme jo ennen leiriä, että ohjelmaa ei noudateta kirjaimellisesti vaan siitä joustetaan, jos siltä tuntuu.

Leirille osallistui yhdeksän ryhmäläistä meidän lisäksi. Kolme peruutti leirille lähtönsä viime hetkellä. Korpirauhaan saavuttaessa osa ryhtyi kokoamaan telttaa majoituskuntoon ja toiset alkoivat valmistaa lounasta, kaikille riitti tehtävää. Päätimme kahden teltan sijaan pystyttää vain yhden, koska peruutusten vuoksi mahduimme hyvin yhteen, sekä nukkumiseen jäi enemmän aikaa kipinävartion sijaan. Iltapäivän aikana leikimme pihaleikkejä, pilkoimme paljon puita kamiinaa ja hellaa varten ja vietimme aikaa jutustellen. Illalla kävimme leirikeskuksen saunassa ja paistoimme nuotiolla makkaraa. Ilta päättyi iltahartautteen teltan lämmössä, jokainen sai puheenvuoron kertoakseen, miten on päätynyt Kannelmäen seurakunnan piiriin ja miten siellä on viihtynyt. Kitaran säestyksellä lauloimme muutaman veisun ennen nukkumaan menoa. Yön aikana jokaisella oli tunnin mittainen tulivartiovuoro.

Sunnuntaiaamuna jokainen heräili omia aikojaan ja syötiin aamupalaa, ennen kymmentä kaikki olivat jo hereillä. Lähdimme luontoon kävelemään, metsän

keskellä pienen kallion päällä pysähdyimme ja nautimme kauniista luonnosta. Jokainen kertoi vuoron perään omasta suhteesta luontoon ja mitä se itselle merkitsee. Oli mielenkiintoista kuunnella kaupunkilaisten tunnelmia luonnosta. Loppupäivä meni ruokaa tehdessä, telttaa purkaessa ja paikan siistimisessä. Telttaleiri oli erilainen kokemus kuin seurakunnan leirit yleensä, mutta palaute oli positiivista. Ryhmän yhteishenki oli todella hyvä jo leirille lähtiessä, joten siellä toimiminen onnistui hyvin ja kaikki viihtyivät.

6.10 Tutustuminen Kannelmäen nuorten aikuisten toimintaan 20.4.2009

Päätimme osallistua ryhmäläisten kanssa nuorten aikuisten ryhmään, jonka aiheena oli ”hulluutta vai hurskautta?” – mielenterveyden suhde uskoon. Kokoon-tumiskerran tavoitteena oli tutustua nuorten aikuisten ryhmän toimintaan sekä ryhmäläisiin. Kokoon-tumiskertaan ilmoittautui kuusi ryhmäläistä, mutta vain yksi tuli paikalle Reetan ja Valterin lisäksi.

Illan aiheen alusti teologian maisteri Mari Stenlund sekä käytännön järjestelyistä vastasi diakonissa Heli Salo. Ilta alkoi tehetkellä sekä vapaalla keskustelulla, jonka jälkeen Mari Stenlundin alustuksen pohjalta keskustelimme aiheesta. Ilta päättyi Heli Salon pitämään hartauteen.

VaikuTe-ryhmäläisten osallistujamäärä hieman ihmetytti, koska aikaisempiin kokoon-tumisiin ryhmäläiset olivat osallistuneet tunnollisesti. Nuorten aikuisten ryhmä koostuu lähinnä korkeakouluopiskelijoista, jonka vuoksi keskustelu ryhmässä saattaa olla hyvinkin korkealentoista. Tämän vuoksi oli ehkä hyväkin asia, että osallistujia ei ollut niin paljon. Yksi mukana ollut ryhmäläinen oli käytännössä hiljaa koko illan ja jälkeinpäin illasta keskustellessa kävi ilmi, että keskustelu oli hänen mielestään liian abstraktilla ja tieteellisellä tasolla.

Havainnot nuorten aikuisten ryhmästä vahvistivat VaikuTe-ryhmän tarpeellisuutta nuorisotyön ja nuorten aikuisten työn välissä. VaikuTe-ryhmän osallistujilla ja nuorten aikuisten ryhmäläisillä on elämäntilanteissaan niin suuri ero, että heidän ajatusmaailmansa eivät välttämättä kohtaa.

6.11 Viimeinen kerta ja palautteiden kerääminen 20.5.2009

Viimeisen kokoontumiskerran tarkoitus oli kerätä kirjalliset palautteet osallistuneilta, sekä motivoida heitä jatkamaan toimintaa. Pastori Nina Rajamäki pyydettiin esittelemään Kannelmäen seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa. Muuten illan ohjelmaksi suunniteltiin vapaata olemista.

Kokoonnuimme nuorisotila Nurkan keittiöön, jossa oli tarjolla kahvia ja teetä. Paikalle saapui 13 ryhmäläistä sekä erään ryhmäläisen ystävä, joka tuli tutustumaan toimintaan. Ensimmäisen tunnin aikana kaikki olivat saapuneet paikalle ja täyttäneet palautelomakkeet. Tämän jälkeen Nina Rajamäki saapui paikalle ja esitteli nuorten aikuisten ryhmän toimintaa syksyn 2009 aikana. VaikuTe-ryhmäläiset olivat kiinnostuneita toiminnasta, mutta kuitenkin he halusivat jatkaa toimintaa mielellään oman ryhmän kesken. Ryhmänä he kuitenkin voisivat kuvitella osallistuvansa nuorten aikuisten toimintaan.

7 ARVIOINTI

7.1 Toimintaan osallistuneiden palaute

VaikuTe-toimintaa arvioitiin osallistuneilta pyydetyllä palautelomakkeella sekä jokaisella kokoontumiskerralla. Palaute kerättiin viimeisellä kokoontumiskerralla kirjallisella palautelomakkeella paikalla olleilta. Lopuilta toimintaan osallistuneilta kerättiin palautetta sähköpostitse. Yhteensä pyysimme palautetta kaikilta 19 toimintaan osallistuneilta, mutta palautelomake saatiin täytettynä takaisin yhteensä 15 henkilöltä. Kaksi heistä vastasi kyselyyn sähköpostitse. (Liite 7)

Vastanneiden ikä jakautui seuraavasti: 17-vuotiaita kolme, 18-vuotiaita seitsemän, 19-vuotiaita kolme, yksi 21-vuotias sekä yksi 22-vuotias. Naisia vastanneista oli seitsemän ja miehiä kahdeksan. Kolme vastanneista sai tietää VaikuTe-ryhmästä sähköpostiviestin välityksellä, yksi Kannelmäen seurakunnan Internet-sivuilta ja loput seurakunnan muun toiminnan yhteydessä.

Kysyimme ovatko VaikuTe-ryhmäläiset saaneet tarpeeksi vaikuttaa toiminnan sisältöön, ja jos ovat, niin miten. 13 vastanneista koki saaneensa vaikuttaa toimintaan riittävästi ja yksi ei kokenut vaikuttaneensa, mutta oli silti tyytyväinen sisältöön. Viisi oli mielestään saanut vaikuttaa toiminnan sisältöön sekä aikatauluihin alussa pidetyssä suunnittelupalaverissa. Yksi oli vaikuttanut toimintaan suunnittelemalla ja pitämällä erilaisia hartauksia. Alla on lueteltuna muutamia esimerkkivastauksia:

Olen saanut päättää muitten kanssa milloin teemme ja mitä (Mies 1)

Kaikki on niin ihanan tiivistä, positiivista, iloista yhteistyötä (Mies 7)

Suunnittelupäivässä saanut vaikuttaa mitä tehdään. (Nainen 3)

11 vastanneista voisi kuvitella jatkavansa VaikuTe-toimintaa vapaaehtois- tai talkoovoimin sekä kymmenen seurakunnan työntekijän järjestämänä. Kaikki halusivat jatkaa toimintaa.

Hengellisyttä toiminnassa oli tarpeeksi 14 vastaajan mielestä ja yhden mielestä olisi pitänyt olla enemmän hengellistä asiaa. Alla on lueteltuna muutamia esimerkkivastauksia kohdasta, jossa kysyttiin oliko toiminnassa tarpeeksi hengellisyttä.

Tarpeeksi ja hyvässä muodossa. (Mies 5)

Ei ollut. Se oli jotenkin pinnallista. Lisää hengellistä asiaa pitää olla. (Mies 7)

Njaa.. ihan tarpeeksi. Nykyään olen mukana lähinnä porukan ja avoimen ilmapiirin vuoksi, en niinkään hengellisyyden. (Nainen 6)

Kyllä, varsinkin leirillä vietetty loppuhartaus missä käsiteltiin eri uskon ja muita asioita oli ihana. (Nainen 7)

Oli, iltahartaudet oli kivoja. (Nainen 2)

Halusimme tietää onko VaikuTe-ryhmäläisillä yhteys seurakuntaan vahvistunut kevään aikana. Yhdeksän mielestä yhteys seurakuntaan on vahvistunut ainakin jollain asteella, neljän mielestä yhteys on pysynyt samana kuin ennen, mutta yhden mielestä se on heikentynyt VaikuTe-toiminnan myötä. Alla muutamia vastauksia kysymykseen:

No ei erityisemmin, enemmänkin heikentynyt, koska nykyään ei ole aikaa olla kunnolla mukana ja ennen olin kaikessa mukana. (Nainen 6)

No eipä juuri, samalla tasolla mennään, ihan täysillä mukana. (Mies 2)

Todellakin. Aikaisemmin ei ollut tähän kyseiseen srk:taan minkäänlaista yhteyttä. (Nainen 4)

Merkittävimpinä asioina toiminnassa pidettiin: telttaleiriä (6), yhdessäoloa ja yhteishenkeä (6), joogaan tutustumista (2), meditaatioiltaa (1) sekä vanhuksille laulamista (1). Alla olevia kommentteja toiminnasta sekä muita asioita, joita pidettiin merkittävänä:

Nähdä vanhoja tuttuja enemmän, sekä se että samanikäisten kanssa on hauskeempaa olla ja puhua samoista asioista (verrattuna esim. nurkassa, jossa ikäero on jopa 5 vuotta, vaikeuttaa hieman puhumista omaan elämänvaiheeseen liittyvistä asioista sun muusta.) (Mies 8)

Viikonloppuleiri. Oli kivaa ja mahtavaa ja upeeta. 10 tikkua laudalla ja muut menot painuivat mieleen ☺ ja tietenkin samanikäisten kanssa toimiminen. (Nainen 7)

Yhteishärdäys (Nainen 5)

Mitään erikoista ei tule mieleen...ehkäpä kokonaisuus. (Mies 6)

Yhdessäolo omanikäisten kanssa, monipuolisuus, rento meininki (Nainen 1)

7.2 Työyhteisön palaute

Virallinen palaute toiminnasta saatiin työelämänohjaajaltamme Jukka Pakariselta. Hän arvioi toiminnan onnistumista vapaamuotoisesti sähköpostin välityksellä. Saimme myös epävirallista, suullista palautetta muulta työyhteisöltä.

Pakarinen kuvaa VaikuTe-toimintaa erinomaiseksi ja ikäryhmälle erittäin tarpeelliseksi sekä hyödylliseksi.

Ryhmän tilaus oli sopiva, meillä oli juuri paljon sellaisia nuoria, jotka halusivat sitoutua lisää seurakuntaan ja etsivät omaa paikkaansa meidän seurakunnasta. (Jukka Pakarinen, Henkilökohtainen tiedonanto 12.8.2009.)

Pakarinen pitää myös tärkeänä sitä, että toiminnan sisältö perustui ryhmäläisten omiin toiveisiin ja kiinnostuksen kohteisiin. Ohjelma oli hänen näkökulmastaan monipuolista sekä hyvin toteutettua. Hänen mielestään hiljaisella viikolla järjestämämme meditaatio- ja rukousilta oli mieleenpainuvin ja parhaiten järjestetty kokoontuminen.

Hengellistä elämää VaikuTe-toiminnassa Pakarinen kuvaa seuraavasti:

Toiminnassa oli myös hyvää sen hengellisyys, sitä oli sopivassa määrin, se jatkui samalla linjalla, mikä meillä on nuorisotyössäkin ollut. Nuorilla oli helppo astua siihen mukaan. Jatkuma nuorisotyöstä oli hyvin toteutettu. (Jukka Pakarinen, Henkilökohtainen tiedonanto 12.8.2009.)

Pakarinen sekä muu työyhteisö toivoo että toimintaa jatkettaisiin sellaisenaan syksyllä 2009 ja että se vakiintuisi osaksi Kannelmäen seurakunnan toimintaa.

7.3 Omat kokemukset

Kokemuksemme VaikuTe-toiminnasta ovat pääasiallisesti positiivisia ja sitä oli erittäin antoisaa järjestää. Yhteisvastuullisuus toimi ryhmässä suhteellisen hyvin ja se kevensi hieman meidän taakkaamme järjestelyissä. Huomasimme kevään aikana, että toiminnan järjestäminen oli huomattavasti suuritoisempää kuin alun perin kuvittelimme. Kuitenkin toiminnan monipuolisuutta ja meidän panostamme kiiteltiin sekä toimintaan osallistuneiden että työyhteisön osalta.

Ryhmän muodostumisen ja yhteishengen kannalta olisi hyödyllisempää että, telttaleiri sijoittuisi toiminnan alkuvaiheeseen. VaikuTe-ryhmäläiset olivat suurin osa jo tuttuja toisilleen ennen ryhmän kokoamista, joten ryhmän muodostumisvaihe oli huomattavasti nopeampi ja helpompi kuin tuntemattomien ryhmäläisten kesken. Toiminnan edetessä havaitsimme, että ryhmäläisille yhdessäolo oli huomattavasti tärkeämpää kuin se mitä milläkin kokoontumiskerralla teimme. Kuohuntavaiheen ristiriidat eivät kovinkaan vahvasti näkyneet ryhmässä todennäköisesti sen vuoksi että ryhmä oli avoin ja sieltä pystyi jäämään pois jos siltä tuntui. Ryhmän lopettamisen jälkeen useat ovat kyselleet toiminnan jatkumisesta ja monet ryhmäläisistä ovat kiitelleet hyvästä ja avoimesta ryhmähengestä.

VaikuTe-toiminnan toteutus kasvoi suuremmaksi kuin alkuperäinen idea oli ollut. Kuitenkin se ylitti odotuksia moneltakin osalta. Aluksi pelkäsimme, tavoittaako toiminta ketään ja riittääkö ryhmäläisillä tarpeeksi motivaatiota järjestää itseään tyydyttävää toimintaa. Ryhmä kuitenkin keräsi osallistujia yli odotuksien ja he jaksoivat olla innoissaan toiminnasta. Yksi syy suureen osanottajamäärään voi olla se, että olemme työskennelleet Kannelmäen seurakunnassa useita vuosia, joten olemme tuttuja alueen nuorille ja nuorille aikuisille. Tämän vuoksi monen oli varmasti helppoa tulla uudenlaiseen toimintaan mukaan. Suuri osa ryhmäläisistä myös tunsi toisensa entuudestaan, joka varmasti vaikutti yhteishengen muodostumiseen sekä kynnykseen tulla ryhmään mukaan.

8 YHTEENVETO

8.1 Johtopäätökset ja kehittämissuhteet

Yhteisöllisyyden periaate VaikuTe-ryhmässä toteutui mielestämme ja saimme tähän vahvistusta loppupalautteen perusteella. Vastuun jakaminen ryhmässä oli helppoa ja sitä otettiin oman halun ja kyvyn mukaisesti. Joidenkin ryhmäläisten kohdalla vastuun ottaminen oli hieman vaikeaa ja jotkut jaetut tehtävät jäivät viime hetkeen tai kokonaan toteuttamatta. Esimerkiksi hartaudenpitovuorojen muistaminen oli välillä hieman hankalaa. Ryhmäläiset olisivat valmiita alkamaan järjestää toimintaa talkoovoimin, ja eräs vanhemmista ryhmäläisistä sanoi olevansa halukas ottamaan enemmän vastuuta koko ryhmän toiminnasta. Kaiken kaikkiaan yhteisöllisyys ja vastuun ottaminen kasvoi kevään myötä. Tämä johtui varmasti ryhmähengen muodostumisesta ja siitä, että ryhmäläiset tottuivat noudattamaan ryhmän toimintaperiaatteita. Olisimme voineet kuitenkin ehkä vieläkin enemmän antaa ryhmäläisille vastuuta toiminnan järjestämisestä. Tämä olisi todennäköisesti luonut vahvemman pohjan toiminnan jatkumiselle yhteisvastuullisesti.

Hengellisyys VaikuTe-ryhmässä näkyi ryhmäläisten mielestä riittävästi toiminnassa. Monesti jouduimme pohtimaan, miten tuemme riittävästi ryhmäläisten spiritualiteettia. Havaitimme, että ryhmäläisten kesken syntyi keskustelua hengellisistä asioista aivan itsestään. Tämä todennäköisesti johtui turvalliseksi muodostuneesta ryhmästä. Tietyntyyppisiä pienempiä ryhmiä oli havaittavissa ryhmässä: filosofiseen pohdintaan taipuvaiset keskustelivat keskenään syvällisistä asioista ja muu ryhmä nautti enemmän hiljaisuudesta ja hartauden kokemisesta. Hartaus- ja rukouselämä oli mielestämme hyvin edustettuna toiminnassa, mutta jumalanpalveluselämää ei kovinkaan paljon toiminnassa ollut. Jumalanpalveluselämän vähäisyys johtuu siitä, että ryhmän jäsenet eivät olleet kovinkaan kiinnostuneita perinteisiin jumalanpalveluksiin osallistumisesta tai niiden järjestämisestä. Tämä ilmeni esimerkiksi metallimessuun osallistuneiden määrässä.

VaikuTe-toiminta olisi ollut ehdottomasti järkevämpää järjestää pidemmällä aikavälillä kuin yhden kevään aikana. Näin olisi pystytty sitouttamaan ryhmäläisiä toimintaan pikkuhiljaa ja ikään kuin suorittaa pehmeä lasku täysin ryhmäläisten vastuulla olevaan toimintaan. Puolen vuoden mittaisella aikataululla kuitenkin olisi ehkä ollut hyödyllisempää jakaa vastuuta enemmän ryhmäläisille. Esimerkiksi he olisivat voineet järjestää joitakin kokoontumisia täysin itse. Ryhmältä olisi voinut kerätä palautetta käyttäen tulevaisuusverstas-menetelmää, jolloin kehittämissuhteita toimintaan olisi tullut enemmän myös osallistujilta itseltään. Tulevaisuuden haasteena on, miten saisimme ne varhaisaikuiset osallistumaan toimintaan, joilla on vain pieni kosketus seurakuntaan. Mahdollisesti toimintaan olisi voinut tulla enemmän osallistujia, jos olisimme mainostaneet toimintaa myös alueen paikallislehdessä. Huolimatta kaikista kehittämissuhteista ja puutteista toiminnassa, mielestämme toiminnan sisällön olisi hyvä perustua osallistuvien toiveisiin ja yhdessä tekemiseen.

8.2 Toiminnan tulevaisuus

VaikuTe-toiminnasta tuntuu jääneen osallistuneille, työyhteisölle sekä meille erittäin positiivinen kokemus. Kannelmäen seurakunnan nuorisotiimissä VaikuTe-toimintaa on päätetty jatkaa syksyllä 2009. Ryhmään osallistuneiden mielestä toimintaa tulisi myös jatkaa, koska muuten heille ei ole mielekästä toimintaa seurakunnassa. Toiminnan jatkuminen kuitenkin mielestämme edellyttää, että seurakunnan työntekijät sitoutuvat sen järjestämiseen, vaikka yhteisöllisyyden periaatetta toiminnassa noudatettaisiinkin.

Toivottavasti VaikuTe-ryhmä lunastaa tulevaisuudessa pysyvästi paikkansa osana Kannelmäen seurakunnan toimintaa. Se on osoittautunut kevään 2009 aikana erittäin tarpeelliseksi toimintamuodoksi täysi-ikäistyville seurakuntanuorille. Kuten palautteesta kävi ilmi, että ryhmään osallistuneet arvostavat mahdollisuutta toimia oman ikäistensä kanssa seurakunnassa. Olisi hyvä jos muissa seurakunnissa huomioitaisi kyseinen ikäryhmä ja järjestettäisi heille mielekästä toimintaa. VaikuTe-toiminta voisi olla yksi tapa luoda silta nuorisotyön ja nuorten aikuisten välille.

8.3 Oma opinnäytetyöprosessi ja ammatillinen kasvu

Opinnäytetyöprosessimme alkoi syksyllä 2007. Alkuaan tarkoituksenamme oli toteuttaa opinnäytetyönä apuohjaajakoulutus Kannelmäen seurakunnassa yhdessä Tomi Sirkiän kanssa. Emme saaneet koululta lupaa tehdä työtä kolmistaan, joten päätimme tehdä tutkimuksen kyseisestä koulutuksesta, jonka Sirkiä toteutti. Tutkimuksen tavoitteina olisivat olleet koulutuksen kehittäminen, sekä tutkiminen toimiiko koulutus porttina Kannelmäen seurakunnan nuorisotyöstä nuorten aikuisten toimintaan. Keräsimme tutkimusaineistoa apuohjaajakoulutuksessa olleilta haastatteleamalla heitä kesällä 2008. Haastattelussa kävi ilmi, etteivät he kokeneet olevansa valmiita harppaamaan nuorten aikuisten toimintaan, mutta halusivat olla seurakunnan toiminnassa mukana oman ikäistensä parissa.

Syksyn 2008 tutkimuksemme ei oikein edistynyt ja motivaatio oli alhainen, koimme käytännöllisen lähestymistavan luonnollisemmaksi kuin tutkimuksellisen otteen. Syksyn aikana meille heräsi ajatus toteuttaa toimintaa näille 17–22-vuotiaille nuorille aikuisille. Keskustelimme seurakunnassa ideastamme ja saimme luvan toiminnan järjestämiselle. Vaihdoimme opinnäytetyön aihetta marraskuussa 2008 ja saimme motivaation takaisin. Joulukuussa 2008 käynnistimme urakalla toiminnan suunnittelun ja tammikuussa 2009 toiminta käynnistyi.

Teimme Kannelmäen seurakunnan kanssa sopimuksen opinnäytetyön toteutuksesta. Toteutimme VaikuTe-toiminnan sovitun aikataulun mukaisesti. Saimme luvan käyttää seurakunnan ja työntekijöiden nimiä opinnäytetyössämme. VaikuTe-ryhmälle kerroimme heti toiminnan alussa, että teemme tästä opinnäytetyön, joten havainnoimme sekä pyysimme palautetta heiltä toteutuneesta toiminnasta. Palautteen keräsimme anonymisti, jottei ketään voida tunnistaa tekstissämme. Leiriä varten kerätyt henkilötiedot tietolomakkeita varten olemme jo tuhonneet. Annamme Kannelmäen seurakunnalle kansitetun version opinnäytetyöstämme, jotta toimintaa voidaan soveltaa myöhemmin. Opinnäytetyö julkaistaan Diakonia-ammattikorkeakoulun kirjastossa, jotta sitä voi kuka tahansa hyödyntää.

Kannelmäen seurakunnan työyhteisön kanssa yhteistyö sujui hyvin, koska työyhteisö oli jo tuttu. Saimme toteuttaa vapaasti toimintaa, mutta tarvittaessa meille annettiin tukea ja opastusta. Kevään 2009 aikana kirjoitimme opinnäytetyötä ja toteutimme VaikuTe-toimintaa. Kesällä 2009 keskityimme työn kirjoittamiseen. Kirjoittaneet työtä useimmiten yhdessä, sillä näin olemme voimme kannustaa toisiamme. Välillä kokeilimme kirjoittaa työtä yksin, mutta koimme helpommaksi kirjoittaa samaan aikaan. Yritimme kirjoittaa työtä aluksi lähes joka päivä, mutta huomasimme että kirjoittaminen sujui parhaiten muutaman päivän intensiivisissä jaksoissa. Yhteistyömme on toiminut hyvin, välillä on motivaatio ollut kadoksissa, mutta aina olemme edistyneet työssämme. Positiivista työskentelyssämme on ollut, että olemme voineet ilmaista mielipiteemme ja päässet yhteisymmärrykseen erimielisyyksistä.

Opinnäytetyöprosessin aikana olemme oppineet hyödyllisiä taitoja tulevaisuuden ammattiamme ajatellen. Olemme saaneet kokemusta, miten tehdä pitkäkestoista parityötä. Suurin oppimiskokemus oli se, että olemme päässeet toteuttamaan alusta loppuun uutta toimintaa, opimme esimerkiksi järjestämään leirin itse. Loimme toiminnan myötä yhteistyöverkoston niin seurakunnan sisällä kuin ulkopuolella. Tulevina ammattilaisina voimme soveltaa toimintamallia työssämme sosiaali- sekä kirkonalalla.

LÄHTEET

- Dunderfelt, Tony 1990. Elämänkaaripsykologia: Lapsen kasvusta yksilön henki- seen kehitykseen, 9.–11. painos. Helsinki: WSOY.
- Halme, Lasse; Mikkola, Teija; Niemelä, Kati & Petterson, Juha 2006. Johdan- to. Teoksessa Teija Mikkola, Kati Niemelä & Juha Petterson (toim.)
Urbaani Usko: Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskes-
kuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 6–11.
- Heelas, Paul & Woodhead, Linda 2005. Spiritual Revolution: Why Religion is
Giving Way to Spirituality. Oxford: Blackwell.
- Huotari, Voitto 1992. Elävä seurakunta. Seurakuntatyön käsikirja. Helsinki:
SKSK–Kustannus Oy.
- Hyvönen, Jenni 2006. Urbanin kristityn nuoren aikuisen spiritualiteetti. Teok-
sessa Teija Mikkola, Kati Niemelä & Juha Petterson (toim.) Urbaani
Usko: Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen
julkaisija 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 84–104.
- Kanerva, Marjaana 2006. Seurakunnalliset pienryhmät ja hengellinen ohjaus.
Teoksessa Heikki Kotila (toim.) Hengellisen ohjauksen kirja. Hel-
sinki: Kirjapaja, 186–202.
- Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2007. Helsinki: Kannelmäen seura-
kunta.
- Kannelmäen seurakunnan vuosikertomus 2008. Helsinki: Kannelmäen seura-
kunta.
- Kannelmäen seurakunta i.a. Viralliset verkkosivut. Viitattu 30.9.2008
<http://kannelmaki.helsinginseurakunnat.fi/?deptid=1422>.
- Karvonen, Marja-Liisa & Liljendahl, Tarja 2005. Nuoren kirkko 2015. Teoksessa
Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja.
Helsinki: Kirjapaja, 311–325.
- Kemppainen, Pertti 1999. NUORISO 2000, Nuorisotyön käsikirja. Vantaa: Kan-
nustusvalmennus Oy.
- Kirkon tilastollinen vuosikirja 2007, 2008. Kirkkohallitus. Helsinki: Kirkkohallitus.

- Komulainen, Timo; Peltola, Lauha; Perälä, Maaria; Ranta, Iiri; Ripatti, Jaakko; Särkiö, Riitta & Tiensuu, Kyllikki 2005. Seurakuntalaisen käsikirja, 4. uudistettu painos. Helsinki: Edita.
- Kopakkala, Aku 2005. Porukka, jengi ja tiimi – Ryhmädynamiikka ja siihen vaikuttaminen. Helsinki: Edita.
- Koski, Arja 2009. Lehtori Arja Kosken Tulevaisuusverstas-luento 13.1.2009 sekä luentomateriaali Helsingin Diakonia-ammattikorkeakoulussa. Helsinki.
- Korkiakangas, Mikko & Lyytinen, Paula 1995. Näkökulmia kehityspsykologiaan – kehitys kontekstissaan. Porvoo: WSOY.
- Kotila, Heikki 2003. Spiritualiteetti – ajankohtainen näkökulma. Teoksessa Seppo Häyrynen, Heikki Kotila & Osmo Vatanen (toim.) Spiritualiteetin käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 13–23.
- Majamäki, Hannu; Aitlahti, Kaisa; Helenius, Timo; Kevätsalo, Hanna-Leena; Lähdesmäki, Kari; Mannert, Minna; Mylly, Riikka; Nuutinen, Eeva; Petterson, Juha; Ryhänen, Anne & Ala-Mononen, Maarit 2006. Uskosta osallinen? Nuorten aikuisten asema, merkitys ja tehtävä kirkossa. Nuoret aikuiset -työryhmän mietintö. Suomen ev.-lut. kirkon keskushallinto sarja C 2006:2. Helsinki: Kirkkohallitus.
- Monikasvoinen kirkko 2008. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2004–2007. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 103. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Niemelä, Kati 2006a. Nuorten aikuisten suhde kirkkoon. Teoksessa Teija Mikko-la, Kati Niemelä & Juha Petterson (toim.) *Urbaani Usko: Nuoret aikuiset, usko ja kirkko*. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 43–65.
- Niemelä, Kati 2006b. Vieraantunut vai pettynyt? Kirkosta eroamisen syyt Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 95. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Niemelä, Kati 2007. Rippikoulusta aikuisuuteen. Pitkittäistutkimus rippikoulun merkityksestä ja vaikuttavuudesta. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 99. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Niemistö, Raimo 2004. Ryhmän luovuus ja kehitysehdot. 6.painos. Helsinki: Palmenia.

- Nuorisolaki 2006/72, 27.1.2006. Viitattu 31.7.2009
[http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072?search\[type\]=pika&search\[pika\]=nuorisolaki](http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072?search[type]=pika&search[pika]=nuorisolaki).
- Pakarinen, Jukka 2009. Kappalainen, Kannelmäen seurakunta. Helsinki. Sähköpostiviesti 12.8.2009. Vastaanottajat Reetta Väkiparta ja Valtteri Jauhiainen.
- Pennington, Donald C 2005. Pienryhmän sosiaalipsykologia. Helsinki: Gaudamus.
- Petterson, Juha 2006. Papisto, nuoret aikuiset ja kirkko. Teoksessa Teija Mikola, Kati Niemelä & Juha Petterson (toim.) *Urbaani Usko: Nuoret aikuiset, usko ja kirkko*. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 66–82.
- Rajamäki, Nina 2009. Pastori, Kannelmäen seurakunta. Helsinki. Sähköpostiviesti 29.7.2009. Vastaanottaja Reetta Väkiparta.
- Sirkiä, Tomi 2008. Appareiden kasvun paikka. Apuohjaajakoulutuksen suunnittelu ja toteutus Kannelmäen seurakunnassa. Diakoniaammattikorkeakoulu. Diak Etelä, Järvenpää. Sosiaalialan koulutusohjelma. Opinnäytetyö.
- Tirri, Kirsi 2004. Spiritualiteetti uskonnonpedagogisesta näkökulmasta. Teoksessa Leena Heinonen, Juha Luodeslampi & Leena Salmensaari (toim.) *Lapsityön käsikirja*. Helsinki: Kirjapaja, 119–133.
- Tuominen, Hans 2005. Elän ja hengitän – nuoren spiritualiteetti. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) *Nuorisotyön käsikirja*. Helsinki: Kirjapaja, 35–52.
- Turunen, Kari 2005. Ikävaiheiden kriisit. Jyväskylä: Atena-kustannus.
- Yeung, Anne Birgitta 2002. Nuorten osallisuus vapaaehtoistoiminnassa ja seurakunnassa. Teoksessa Anu Gretscher (toim.) *Lapset, nuoret ja aikuiset toimijoina*. Artikkeleita osallisuudesta. Helsinki: Suomen kuntaliitto, 76–87.

LIITE 1: VaikuTe-toiminnan aikataulu

VaikuTe, toimintaa 18-vuotta täyttävälle/-neille

Kevään 2009 aikataulu:

to 22.1 klo 18-21 Kannelmäen kirkolla kerhohuoneella: suunnittelupalaveri

ti 3.2 klo 19-21 Kannelmäen seurakunnan nuorisotila Nurkassa: ensimmäinen kokoontuminen, tutustutaan toisimme ja aikataulun sopimista

ti 17.2 klo 18-21 Nurkassa: yhteinen peli-ilta, omat pelit mukaan tai pelataan kirkon pelejä

ti 10.3 klo 18-21 Malminkartanon toimintakeskus Jennyssä: luvassa kokkailua ja hiljentymistä (ilmoita pääsystäsi viimeistään 6.3.09)

ti 31.3 klo 18-21 Jennyssä: luvassa Joogaan tutustumista (ilmoita pääsystäsi viimeistään 23.3.09)

pe 3.4 klo 20 Metallimessu Olarin kirkossa, Espoossa. Lähdetään yhdessä Kannelmäen kirkon pihalta julkisilla klo 18.30.

la 4.4 klo 12 & 14 Diakonia tempaus: lähdetään laulamaan vanhuksille kahteen vanhainkotiin

ti 7.4 klo 18-21 Nurkassa: Hiljainen viikko: MEDITAATIO & RUKOUS

la 18.– su 19.4 Telttaleiri Korpirauhassa

ma 20.4 klo 18-19.30 Nurkan takkahuoneessa: tutustuminen Nuorten aikuisten toimintaan, aiheena: Hulluutta vai hurskautta?

ke 20.5 klo 18-21 Nurkassa: Kevään viimeinen kerta ja palautteiden keruu.

LIITE 2: Ilmoitus Kirkko & kaupunki -lehdessä ja internet-sivuilla

Hei sinä yli 18-vuotias (tai vuoden 2009 aikana 18-v täyttävä) nuori! Tule kehittämään itsellesi ja muille ikäisillesi toimintaa keväälle 2009. Ideointitalkoot pidetään to 22.1 klo 18 Kannelmäen seurakunnan nuorisotila Nurkassa. Toimintatempaistaan käyntiin helmikuun aikana. Ilmoitathan tulostasi suunnittelupalaveriin Reetalle tai Valtterille s-postilla tai tekstarilla. Jos on kysyttävää, niin ota rohkeasti yhteyttä!

LIITE 3: Leirin turvallisuusasiakirja

Turvallisuusvastaavan nimi ja yhteystiedot

Valtteri Jauhiainen

Asiakirjan tekijät: Valtteri Jauhiainen ja Reetta Väkiparta

1. Perustiedot leiristä/retkestä

Leirin nimi: VaikuTe-toiminnan telttaleiri Korpirauhassa

Aika: 18.4.-19.4.2009

Osanottajamäärä: 12 leiriläistä, joista 10; yli 18-vuotiaita, ja 2; 17-vuotiaita

2. Leirin/retken toteutus

Osallistujat: 12 leiriläistä

Henkilöstö (määrä ja tehtäväjako):

2 ohjaajaa, Valtteri Jauhiainen (turvallisuusvastaava) ja Reetta Väkiparta

3. Mahdolliset erityistarpeet (ostopalvelut)

Kuljetus tilattu

4. Kuvaus kuljetuksesta (seurakunnan vastuulla olevasta osuudesta)

Linja-autoyhtiö vastaa kuljetuksista Kannelmäen kirkko- Korpirauha- Kannelmäen kirkko

5. Kuvaus pitopaikasta ja luonteesta

5.1. Yleiskuvaus (lähimaasto ja kiinteät rakenteet):

Leirikeskuksen ympäristö on muutamaa kesämökkiä lukuun ottamatta lähes asumatonta korpea.

Retkeilyalueen koko on n. 100 ha. Rannassa on rantasauna n. 15 saunojalle.

Ruokailukatoksen ympäristössä on telttapaikat, nuotiopaikka sekä ulkoc:t.

Kaikki leiriläiset majoittuvat kahdessa (2) puolijoukkueteltassa. Molemmissa teltoissa majoittuu myös yksi ohjaaja.

5.2. Ruokahuollon kuvaus (keskuskeittiö - oma henkilöstö - maastoruokailu - osallistujan itsensä tekemää):

Ruokahuolto hoidetaan omavaraisesti maastoruokailuna. Ruoanvalmistustilana toimii keittokatos.

Molemmilla ohjaajilla on hygieniapassit.

5.3. Leiriturvallisuuden kuvaus:

A. Kiinteistön poistumistiet, palovaroitusjärjestelmä, sammuttimet, suojautumismahdollisuudet ja kokoontumispaikat (kiinteistöjen pelastussuunnitelmat)

Hälytysajoneuvon saapuminen paikalle kestää -palokunnan ensimmäinen yksikkö 20 min.

Vaikeissa sairastapauksissa onnettomuuksien sattuessa voi kaikkina vuorokaudenaikoina kääntyä suoraan hälytyskeskuksen puoleen, puh 112, joka tarvittaessa lähettää ambulanssin tai MediHelin.

Akuuteissa sairastapauksissa Siuntion terveyskeskus maanantai-perjantai 8-16, puh.044 386 1026. Muina aikoina ensiapu hoidetaan Kirkkonummen terveyskeskuksessa puh. 09 2968 3400

B. Maasto-olosuhteista telтта-alue, vaellusmaasto

Telтта-alueet ovat epätasaista maastoa. Kummassakin on grillikatos ja ulkoc:t.

Lauklammen tuntumassa olevassa telтта-alueessa on myös suihkut.

5.4. Kuvaus leirillä käytettävistä rakenteista, välineistä ja varusteista (uima- ja muu turvavälineistö,pysyvät ja tilapäiset rakenteet sekä koneet ja laitteet):

Mukana ensiapulaukku, kaksi sammutuspeitettä, matkapuhelimet ohjaajilla.

6. Kuvaus ohjelmasta

6.1. Yleiskuvaus: Leirinojelma liitteenä.

6.2. Kuvaus osallistujille tarkoitetusta ennakotiedosta

6.2.1. Ennakkoinformaatio (leiriympäristö, olosuhteet ja vaativuustaso):

Leiriläisille lähetetty leirikirje ja tietolomake. He ovat itse olleet suunnittelemassa ohjelmaa

Kaikki leiriläiset ovat olleet rippikoululeirillä (sekä osa myös muilla leireillä) aiemmin.

6.2.2. Leiri/retkikirje (vaadittava ennako-osaaminen, taitotaso sekä varusteet että leirin säännöt ja muut ohjeet):

Liitteenä leirikirje, leiritietolomake.

7. Leirin/retken toimintaan liittyvien riskien arviointi

7.1. Vaarojen tunnistus (mahdolliset vaarat eri tilanteissa ja olosuhteissa):

Vaaratilanteet kun kaksi puolijoukkuetteltaa lämmitetään kamiinoilla, ruoka valmistetaan avotulella, kaatumisriski pimeään aikaan, liukastuminen pesutiloissa, haaverit pilkkoessa kirveellä ja puukolla puita, liikuntaa sisältävä ohjelma-loukkaantumisriski.

7.2. Vaarojen todennäköisyys ja seuraus (vaara on: epätodennäköinen - mahdollinen – todennäköinen, onnettomuuden seuraukset ovat vähäisiä - haitallisia - vakavia.):

Osa vaaroista epätodennäköisiä ja osa mahdollisia. Seuraukset mahdollisissa vaaroissa (esim. kaatumiset) kuitenkin vähäisiä. Palovammavaaroissa seuraukset haitallisia tai vakavia.

7.3. Toimenpiteet vaarojen poistamiseksi ja riskien pienentämiseksi (suunnitellut toimenpiteet, toteutus ja ohjeistus):

Molemmissa teltoissa on ensisammutusvesi ja jatkuva vartiointi kamiinan palaessa. Keittokatoksella on myös ensisammutusvesi. Ensiapupakkauksessa on välineet palovammojen ensiapuun. Varmistetaan kunkin ohjelman turvallisuus paikan päällä, noudatetaan yleistä varovaisuutta, noudatetaan ohjeita. Tulen käsittelyyn leiriläiset saavat koulutusta, sekä aina avotulen palaessa toinen ohjaajista on paikalla.

8. Turvallisuusasiakirjan käsittely

1. Asiakirjan hyväksyminen

esimiehen allekirjoitus

/

2. Asiakirjaan perehtyminen

leirin turvallisuusvastaavan allekirjoitus

/

muun henkilökunnan allekirjoitukset

/

/

/

LIITE 4: Leirikirje

HEI!

Tervetuloa telttailusessioon 18.–19.4.2009 Korpirauhaan!
Tässä kirjeessä on tärkeitä tietoja leiristämme.

☺ Suunnittelemme leiriä **ke 15.4 klo 17.00 nurkassa. On ehdottoman tärkeää, että olet paikalla suunnittelemassa!!**

☺ **Lähdemme lauantaina 18.4. klo 10.00** Kannelmäen kirkon parkkipaikalta. Ole paikalla **klo 9.30!**

☺ **Palaamme** samaan paikkaan **sunnuntaina 19.4. n. klo 18.00.**

☺ Leirimaksu **20€** tulee olla suoritettu ennen leirille lähtöä.

☺ Jos jostain syystä valitettavasti joudutkin peruuttamaan leirille lähtösi, **ilmoitathan** siitä ensi tilassa **Valtterille** tai **Reetalle**

☺ Oheinen **tietolomake** tulee **palauttaa täytettynä ke 15.4 mennessä** Valtterille tai Reetalle.

☺ Majoitumme siis puolijoukkueteltassa, joten varusteiden ja asenteen tulee olla sen mukaisia.

☺ Pakkaa kassiisi:

- makuupussi ja makuualusta + tyyny jos kuvittelet sitä tarvitsevasi
- Taskulamppu
- Puukko jos sellaisen omistat
- Peseytymisvälineet + pyyhe
- Lämmintä vaatetta ja **ehdottomasti ulkoiluun sopivat vaatteet ja vedenpitävät kengät sekä sadevarusteet**
- Raamattu
- Henkilökohtaiset lääkkeet, mikäli niitä tarvitset
- Iloinen ja avoin leirimieli ☺☺☺

☺ Leirillä et tarvitse:

- Viinaa tai muita päihteitä tai piristeitä, emmeköhän keksi muita tapoja piristää toisiamme.
- Joustamatonta ”minäminäminä”-asennetta

Kevätterveisin: Reetta & Valtteri

LIITE 5: Leirin tietolomake

TIETOLOMAKE

Leiriläisen nimi: _____

Ruoka-aine allergiat ja niihin liittyvä lääkitys: _____

Muut allergiat/sairaudet ja niihin liittyvä lääkitys: _____

Leiriläisen uimataito: _____

Muuta huomioitavaa: _____

Huoltajan/ huoltajat tavoittaa leirin aikana:

Osoite: _____

Puhelinnumero: _____

Tämä lomake tulee leirin ohjaajien käyttöön ja on ehdottoman luottamuksellinen.

Tulemme hävittämään kyseistä leiriläistä koskevat tiedot leirin jälkeen.

Kannelmäen seurakunta ei ole vastuussa leiriläisen henkilökohtaisista tavaroista.

Kannelmäen seurakunta ei korvaa leiriläisen tahallisesti aiheuttamia vahinkoja leirikeskuksessa.

LIITE 6: Telttaleirin ohjelma

TELTTALEIRI KORPIRAUHASSA 18.- 19.4.2009

Lauantai 18.4.09

Klo

- 10.00 Lähtö Kannelmäen kirkolta
- 11.00 Saavumme Korpirauhaan
Kasataan teltat ja leiriydytään.
- 12.30 Lounas: kanarisotto
- 13.30 Pihaleikkejä
- 15.30 Päiväkahvi
- 16.00 Pihaleikkejä
- 17.30 Päivällinen: hernekeittoa
- 18.30 Iltaohjelma
- 20.00 Sauna pojat/ tytöt paistaa nuotiolla makkaraa
- 21.00 Sauna tytöt/ pojat paistaa nuotiolla makkaraa
- 23.00 Iltahartaus
- 24.00 Nukkumaan. Kipinävuorot jaettu.

Sunnuntai 19.4.09

Klo

- 10.00 Aamupala
- 11.00 Luomis- teemainen luontopolku
- 14.30 Lounas: italianpata
- 15.30 Pakataan leiritavarat
- 17.00 Kotiinpaluu
- 18.00 Kannelmäessä

LIITE 7: Loppukysely

VAIKUTE-LOPPUKYSELY

Sukupuoli Mies_____

Nainen_____

Ikäsi_____

1. Mitä kautta sait tietää toiminnasta?

2. Oletko mielestäsi saanut tarpeeksi vaikuttaa toiminnan sisältöön?

Kyllä, miten olet vaikuttanut?

Jos et, niin mistä se mielestäsi johtui?

3. Voisitko kuvitella jatkavasi toimintaa?

Vapaaehtois-/talkoovoimin_____

Seurakunnan työntekijän järjestämänä_____

En halua jatkaa toimintaa_____

4. Oliko toiminnassa mielestäsi tarpeeksi hengellisyyttä?

5. Onko yhteys seurakuntaan vahvistunut kevään toiminnan myötä?

6. Mikä on ollut parasta/merkittävintä kevään toiminnassa?

7. Haluatko kommentoida vielä vastauksia tai sanoa jotain muuta?

KIITOS VASTAUKSISTASI!